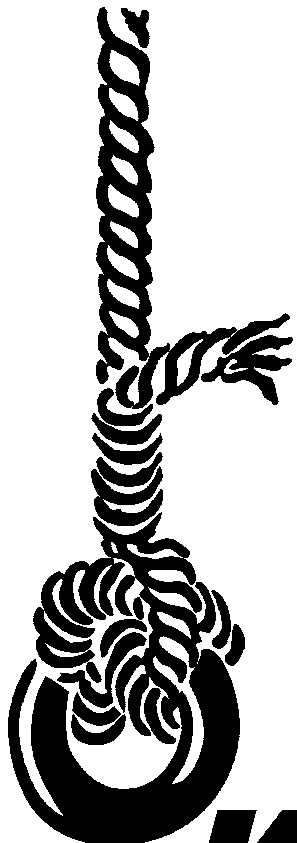
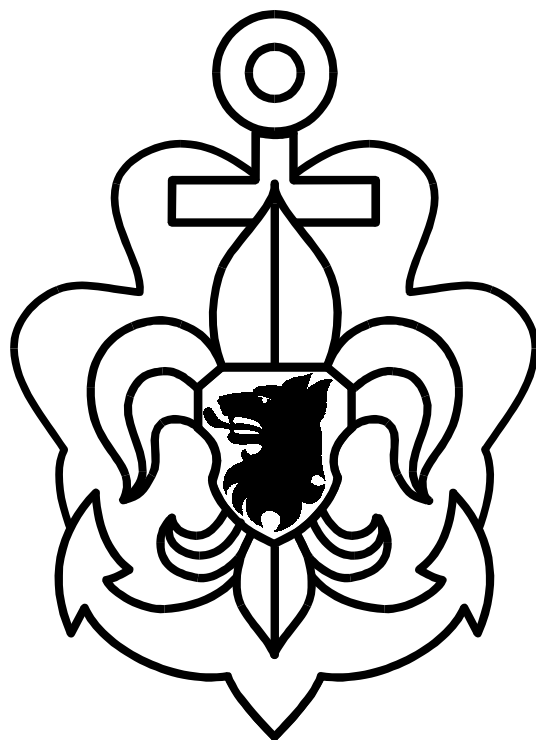

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

KAPITÁNSKÁ POŠTA

HKVS

2001/2002

r o ě n í k

4

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Vánoční zamyšlení	1
Sklonění k vodě	2
Dva tábory přístavu Neratovice	3–4
Experimentální archeologie IV	5
Skauti a vysílání	6
Čekal jsem na tuto knihu	7
Z dějin 5. oddílu kapitána Braťky	7–8
Guadalcanal	9–10
Moravský čekatelský lesní kurz VS	10
Svatojánské proudy (dokončení)	11–14
KAPKA oblasti Bílého orla – víkend v Liberci	15
Čekatelský lesní kurz VS Žerčice 2002	16
S hrochem kolem světa – Indický ČLK VS na Seči	16
Registr skautských jachet P550 a P520	17
Kalendář akcí pro vodní skauty na rok 2002	18
Zpráva o činnosti Sdružení hlavní přístav (SHP)	19
Konference vodních skautů ČR	20
Prahou plnou strašidel	21
HKVS hlásí	22–24
16. námořnický ples – Flotila Liberec	25

*Tímto světem projdu jen jednou.
Proto každé dobro a laskavost,
kterou mohu prokázat kterékoliv lidské bytosti nebo němé tváři,
necht' vykonám nyní a necht' je neodkládám,
neboť nepůjdu znovu touto cestou.*

John Galsworthy

Vánoční zamyšlení

Dostáváte dnes do svých rukou prosincové číslo kapitánské pošty. První strana je jako vždy věnována vánočním přáním a pozdravům. Předě mnou leží všechna prosincová čísla KP dřívějších ročníků. Ročníků z poválečných let – prvního obnovení činnosti Junáka, pak z období druhého vzkříšení činnosti našeho skautského hnutí. Probírám všechna ta vřelá a upřímná vánoční přání a pozdravy skautských činovníků přistávám a oddílům. Nemohu se sám zbavit pocitu sentimentality, dojetí a hlubokého zamyšlení.

Lidstvo je nesmírně bohaté svou kulturní minulostí. K této kulturní minulosti patří jistě i krásný zvyk oslavovat narození Krista. Vánoční dědictví přenášené z generace na generaci, z pokolení na pokolení, přetrvalo všechna období pro lidstvo střídavě dobrá i zlá. Již dávno přerostl symbol Vánoc rámeček náboženství a náboženského pojetí. Stal se obrazem dobra, štěstí, klidu a lidské snášenlivosti. Stal se pro celý civilizovaný svět zákonem a proto i v dobách nenávisti a zlovolných válek ustával válečný ryk, dunivý zvuk bubnů a utichly vražedné zbraně, protože byl Štědrý den. Srdce ztvrdlá bojem a utrpením se naplnila něhou a všichni vzpomínali na své blízké doma. Všem se v představách zjevil vánoční stromek, dárky a matčino sladké pohlazení.

V zavhlých očích těch starších, dříve narozených a nadšených skautských činovníků lze číst slova přání Vám všem, bratři a sestry. Naším malým – žabičkám a včelátům hodně hezkých dárků, pěkně ozdobený vánoční stromeček a radostný pocit domova. Naším větším – skautkám a skautům bohatou nadílku, ve které by neměla chybět skautská literatura nebo výstroj a hodně tepla rodinného krbu. Těm starším – skautkám a skautům, kapitánkám a kapitánům, všem ostatním obětavým činovníkům hodně osobního štěstí a úspěchů, zdraví a tvůrčí síly, radosti

a veselí z vánoční pohody.

Všem lidem dobré vůle bez ohledu na barvu pleti a národnost, náboženské vyznání a politické přesvědčení hodně klidu a opravdového míru.

Až zasednete v kruhu svých rodičů, milých a Vám blízkých ke štědrovečerní večeři, až rozbalíte zvědavě své dárky a dárečky, za svitu svíček, zamyslete se všichni nad sebou.

Nechte mluvit své svědomí, zda vždy a všude plníte své

povinnosti vyplývající ze skautského slibu a skautského zákona. Náš skautský morální kodex má mnoho společného s chartou Organizace Spojených národů a Všeobecnou deklarací lidských práv. Mají jednoho, stejného jmenovatele v základních principech křesťanství, které si oslavou Vánoc každoročně připomínáme. A proto ať Vám všem a celému lidstvu zůstane pocit povinnosti morálně žít, pocit pomoci bližnímu a pocit ohleduplnosti a osobní snášenlivosti, opravdového bratrství a sesterství po celý příští rok, po celý Váš další život.

*Hodně štěstí a zdraví Vám přeje
Jack*

Sklonění k vodě

4. Rybník

Jsou rybníky poetické i takové ty všední. U těch poetických se to hezky vysedává, mají krásné okolí, některé se pyšní leknínovými zahrádkami a lákají ke koupeli i k projížďce k vzdáleným houštinám rákosí. V jejich hladině se zrcadlí věkovité stromy a slunce za dne, zatímco hvězdy za noci mění hladinu v čarovné zrcadlo, když se jejich obraz vozí na hřebínkách vln. Ty všední často míváme. Postaveny výhradně pro užitek, dnes často sevřeny betonovými výztužemi a obklopeny takzvanou užitečnou zástavbou žijí ale s námi stejně jako ty poetické.

Každý rybník je výtvozem lidské důmyslnosti. Splynul ale s okolní krajinou jako by tu byl od pradávna, to proto, že shromažďuje vodu, ten pradávňý živel.

Ve své mnohovodnosti je však zvláštní. Při pohledu na hladinu můžeme uvažovat o harmonii, třeba i o harmonii mezilidských vztahů. Vždyť rybníky jsou česká moře. Staří Řekové, když chtěli o něčem prohlásit, že je to rovné, řekli: rovné jako moře. Je to výstižné, zvláště pro roviny vztahů. Moře je rovné, ať je vzdouvají vlny za větrné bouře, ať jen ševelí drobnými vlnkami ticha. Vždy tu je pohyb. Na to pamatujme a pochopíme, že hledat mrtvý klid jako výraz rovnosti a jednoty je bludné, že nás hladina učí žít rovnost v dialogu, který tu rozčeří, tu i rozbouří a pozvedne jeho vlny, ale stále nás i přesto udržuje v přátelství.

A tam dole, kde je domov ryb, kořenu olší a spousty všelijaké havěti, tam je čistá voda, vždy chladnější a chladnější, až úplně na dně je bahno. Tam do zapomnění kleslo vše, co nemělo sílu a právo žít. Mrtvými slizy nazval tu hlubinu básník. Je obrazem naší mysli, je výzvou: Nezavaď veslem svého života o odložené zlo a špatnost, mohl bys zakalit tu krásu čistoty, která není jen tvým domovem. Pluj obratně a opatrně, pluj s vědomím, že krása chce být a zůstat čistá. Dost možná, že si při plavbě po klidné hladině můžeme vzpomenout i na víc:

Třeba nás napadne, že bude dobré prožívat ticho, abychom nevyplašili lysku v rákosí, sumce v spleti leknínových stvolů a žáby číhající na kamenech hráze. Ticho pomůže i nám, plavcům. Jen v tichu zahlédneme a pocítíme nesamozřejmé. To vám ze srdce přeji, až vám zase některý rybník nabídne náruč své mnohovodnosti.

Váš Petr Hájek - Balú

Dva tábory přístavu Neratovice

Ing. Miroslav Čemus-Pytlík

PELOPONÉS

Nejslavnější řecká města se i se svými občany objevila o prázdninách v západních Čechách. Malé území vytvořené soutokem dvou řek, Střely a Berounky, se stalo na čtrnáct dní v červenci Peloponéským poloostrovem - konal se zde stálý letní tábor přístavu vodních skautů Neratovice.

Celotáborová hra „Cesta za Porfyriónem“ přenesla všechny účastníky tábora do doby antického Řecka: vedoucí změnila v řecké bohy a děti v řecké občany. V den příjezdu poctili „Peloponéský poloostrov“ svou návštěvou řečtí bohové v čele s nejvyšším bohem Diem, který zadal obyvatelům poloostrova první úkol - založit vždy pod patronací dvou bohů čtyři města: Athény, Spartu, Korint a Théby. Nebyl to zrovna lehký úkol, protože řečtí občané neznali svou příslušnost k jednotlivým městům, natož jejich božské ochránce, a tak museli požádat o svolení založit město téměř každého boha. Jeho odpověď, ať už kladná nebo záporná, byla vázána splněním určitého úkolu vycházejícího z povahy osloveného boha. Po počátečních obtížích byla nakonec založena všechna čtyři města.

K velkému překvapení všech ještě tentýž večer vládce bohů Zeus opět zavítal mezi obyčejné smrtelníky. Důvod jeho návštěvy byl prostý, přišel řecké občany požádat o pomoc. Diovu neomezenou vládu nad nebem a zemí ohrožuje nejsilnější z titánů, Porfyrión. Jeho síla je tak velká, že na ni Diova božská moc nestačí, aby ho Zeus mohl porazit, potřebuje pomoc obyčejných lidí. Neomezenou moc dávají Porfyriónovi čtyři pásy, které nosí neustále na těle, ty mu mohou odejmout pouze obyčejní smrtelníci a bez jejich kouzelné moci ho Zeus hravě přemůže.

Na boj s Porfyriónem se museli řečtí občané dobře připravit. V průběhu tábora se snažili získat co nejvíce zlatých penízků, kouzelných věcí od bohů a kouzelných slov pro boj s Porfyriónovými strážci. Za splnění jednotlivých etap táborové hry mohla získat řecká města od čtyř do jednoho zlatého penízku podle umístění a v některých etapách pouze vítězné město získalo kouzelnou věc, např. za prvenství v Olympijských hrách luk a šípy od bohyně Artemis, v pěvecké soutěži lyru od boha Apollona, za znalosti rostlin růži od bohyně Afrodity.

V okolí tábora se čas od času objevily mýtické nestvůry: Medúsa, Sfinga, Chiméra, Hydra nebo podsvětí pes Kerberos, které znaly kouzelná slova proti Porfyriónovým strážcům a prozradily je pouze svému přemožiteli. Jejich přítomnost ohlašovaly kartičky s jejich symboly, které byly poschovávány na území tábora. Pak záleželo už jen na všímavosti jednotlivých měst a pozornosti s jakou si přečetli charakteristiku nestvůry na nástěnce, ve které bylo zašifrováno místo jejího pobytu. Přestože se nestvůry měly výslovně vyskytovat na území poloostrova, některá města konala nesmyslně daleké poutě až za jeho hranice!

Tak plynul čas honbou za zlatými penízky, mýtickými obludami a božskými kouzelnými předměty a přiblížil se závěr tábora. I přes nepřízeň počasí se konala pro nás nezapomenutelná etapa Řecké divadlo, ve které „čeští“ Řekové své předky nijak nezahanbili a předvedli nám v tógách čtyři řecké pověsti. Navštívili jsme Plzeň, proběhl turnaj v pingpongu. Vyzkoušeli jsme si svou zručnost při výrobě keramiky. Chlapecký oddíl Tučňáci podnikli své první sjetí řeky v délce asi 27 km z Chrástu u Plzně až na soutok Berounky a Střely, zatímco zbytek tábora se vydal prozkoumat horní tok Střely s plnou polní na zádech a přespal pod širákem.

Nadešla předposlední táborová noc, řečtí občané jako by něco tušili, byli neklidní a ještě dlouho po večerce se ze stanů ozýval šepot a sem tam blikla baterka. Trvalo dlouho než celý tábor utichl. Nakonec však noc a spánek převzali vládu nad poloostrovem spolu se svým pánem - vládcem podsvětí říše - Hádem, který jako jedině z bohů znal kouzelné slovo oslabující sílu Porfyrióna. Božští ochránce všech řeckých měst mu obětovali hořící svíce, aby se Řekové mohli vydat do jeho říše.

Ospalí Řekové se leckdy probrali až na Charonově loďce, která je převážela přes vody řeky Styx. To jejich králové museli být ve střehu, zaplatili převozníkovi dva zlaté penízky a opatrovali papyrus a písátka, aby si mohli kouzelné slovo zaznamenat. Po překonání řeky Styx ospalé poutníky čekala cesta přes louku vzdechů, většinou jejich vlastních, do Há-

pokračování na následující straně

dova strašného paláce, ve dne jinak liblínského hřbitova, kde za svítu svíček hledali jednotlivá písmena kouzelného slova. Při hledání je poněkud zneklidňovaly zvuky, které se ozývaly odněkud z nitra hřbitova, také objevení se bílé postavy s kápí přes hlavu brousící kosu urychlilo již tak horečné hledání, takže někteří z nich ani nevěděli, jak se ocitli u převozníkovy loďky.

Ráno u snídaně probíhaly vzrušené debaty o totožnosti smrtky ze hřbitova. Noční dobrodružství však bylo brzy zapomenuto a všichni se začali připravovat na poslední fázi táborové hry. žádné řecké město nemělo všechny božské kouzelné předměty, aby z nich mohlo sestavit kouzelně kruh a uzavřít v něm Porfyria. Na území poloostrova se proto rozmístili bohové se svými kouzelnými předměty a řecká města měla získat co nejrychleji chybějící předměty splněním zadaných úkolů. Do území Porfyria a jeho strážců vstupovala města jednotlivě podle pořadí v jakém získala chybějící kouzelné předměty.

Vlastní cesta za Porfyriem byla svízelná, řečtí občané se museli nejdříve vyšplhat na vrchol kopce, kde začínalo jeho území. Po překročení jeho hranice se museli mít na pozoru před útoky strážců, jedinou zbraní byly rychlé nohy nebo vyřčení kouzelného slova, každé kouzelné slovo však platilo na jiného strážce, vyslovení nesprávného slova učinilo z řeckého občana zajatce strážců, kterého mohli vykoupit jeho spoluobčané za pět zlatých. Nakonec se však ke kouzelnému kruhu dostala všechna města, i když se to neobešlo bez ztrát na životech. Dvě města totiž zapomněla, že předtím než začnou umísťovat kouzelné předměty do kruhu, musí Porfyria znehybnit.

Všem městům se podařilo získat Porfyriovy kouzelné pásy a po návratu na Peloponéský poloostrov je slavnostně předali nejvyššímu bohu Diovi. Hromovládny Zeus pro řecké občany na oplátku uspořádal velkou hostinu. Samotní bohové je při hostině obsluhovali. A když se snesla naposledy tma nad Peloponéským poloostrovem v Čechách, sesedli jsme se kolem závěrečného táborového ohně s přáním, abychom se ve stejném počtu sešli příští rok !

SÁZAVA

Jako každý rok se náš přístav vodních skautů z Neratovic

vypravil sjet jednu z českých řek. Letos padla volba na Sázavu, která je některými vodáky zatracovaná a jinými milovaná.

Po náročných přípravách jsme v pondělí 2. 7. 2001 odjeli autobusem z Neratovic do Prahy, kde jsme na Hlavním nádraží přesedli na vlak, který nás dopravil na Stvořidla. Když jsme dorazili do kempu pod Stvořidly, už tam na nás čekala Avie s našimi věcmi, další dny nás měla doprovázet po břehu a zajišťovat nám místo na přenocování v kempech.

Večer před vyplutím se ještě udělovaly poslední instrukce. Ráno jsme vytáhli nové pramice na vodu a zahájili naši pětidenní plavbu po řece Sázavě. Zdolávali jsme peřeje a jezzy. Bohužel ne všechny byly sjízdné, některé jsme museli přetahovat nebo přenášet a pěkně jsme se přitom zapotili. Občasné mělčiny vítala dětská část naší výpravy, protože to byla příležitost brouzdat se v botách ve vodě, jejich radost končila s hlubší vodou, kde měly velké problémy s nalodováním.

Průměrně jsme každý den ujeli asi 15 km. Tímto tempem jsme si mohli vychutnávat hezké okolí řeky, kromě přírodních krás jsme z jejího toku obdivovali kostelíky nebo hradní zříceniny na jejích březích. Ve čtvrtek jsme se cestou zastavili v Českém Šternberku, kde jsme si prohlédli hrad a jeho okolí a dobře se najedli v restauraci v podhradí.

Některé večery jsme trávili u ohýnku, zpívali a probírali zážitky uplynulého dne. Čas určený pro naši výpravu však rychle uběhl a byla tu sobota večer a my jsme dorazili do kempu v Ledečce, do místa našeho posledního noclehu. Tady nám však příroda uchystala nečekané dobrodružství. Hned po tom, co jsme se utábořili v kempu, jsme byli z domova telefonicky varováni, že se blíží nebezpečná bouřka. Raději jsme pečlivě upoutali všechny stany a čekali jsme, co přijde. Naštěstí nás před bouřkou přišel varovat i místní starosta a po nedávných zkušenostech nám nabídl, abychom raději přespali v jedné místnosti obecního úřadu. Narychlo jsme všechno zabalili a pak už jsme pozorovali bouřku z oken v bezpečí budovy. V neděli ráno jsme vstali, ještě jsme stihli oběd v místní restauraci a pak jsme se vydali vlakem na zpáteční cestu do Neratovic.

Experimentální archeologie IV

NAHÉ ODÍVATI

Pavel Bár - Pavlík

Když si dnes zajdeme do obchodu s oblečením, můžeme si vybrat desítky různých druhů oděvů, spousty vzorů, barev, látek, materiálů a doplňků. Avšak nejen my, ale i lidé v dřívějších dobách se oblékali nejen kvůli tomu, aby je oděv chránil před chladem, ale bezesporu i proto, že chtěli vypadat elegantně.

Přesné doklady o tom, jak vypadaly oděvy našich předků se téměř žádné nedochovaly, takže se většinou můžeme jen domnívat, jaké materiály a textilie používali. Podle nepřímých stop usuzujeme, že již v neolitu znali tkalcovský stav nebo podle nálezů různých spon, jehlic a ozdob odhadujeme, jaké měly oděvy stříhy. Obrazy oděvů nacházíme na figurkách, mincích, špercích či nádobách. Dokonce se nám zachovala i písemná zmínka o oblečení našich předků od Římanů.

V našem oddíle nás velice zaujala práce na tkalcovském stavu. Tento důmyslný vynález je, jak již bylo řečeno, datován někdy k závěru doby kamenné, o čemž nás přesvědčují poměrně časté nálezy závaží, nacházená při archeologických výzkumech.

Tkaní na svislém tkalcovském stavu, který používáme my, je velice časově náročné. Samotný tkalcovský stav se skládá z dřevěné konstrukce, tyče zvané brdo, člunku a závaží.

Podélně se na horní tyč stavu přivazuje nitě. Ty se rozdělí na dvě poloviny (lichá, sudá, lichá, sudá). Každá lichá se zatíží závažím a nechá viset před střední dělicí tyčí. Každá sudá se přiváže slabými nitkami k brdu. Při vázání je brdo položené ve vidlicích přípevněných ke konstrukci stavu. Sudé nitě se také zatíží, ale na rozdíl od lichých se nechají viset za střední dělicí tyčí. Pohybováním brda se dopředu dostávají střídavě sudé a liché nitě. V mezeře mezi nimi se proplétá člunkem příčná nit. Ta se stahuje co nejvíce k horní části utkané látky. Pak se brdo přesune opět do další polohy. Znovu se protáhne člunek - tentokrát z opačné strany a postup se opakuje. Toto je stručný popis tkaní na tkalcovském stavu.

Počet nití je různý, podle toho, jak široký chceme mít pruh látky. Závaží se může vyrobit buď z hlíny a nechat vypálit, nebo je možné použít kožených váčků, naplněných kamín-

ky, které však musí dostatečně zatěžkat nit.

Vlákno, používané ke tkaní může být i obarvené. Je lepší barvit vlákna, nežli hotové textilie. Pro barvení se nám nejlépe osvědčila vlna (je ovšem velmi těžké ji sehnat). Barvené textilie by však určitě měly být z přírodních materiálů (kromě vlny i např. len, nepříliš vhodná je bavlna). Využít můžeme prakticky celou barevnou škálu: zpočátku je nejjednodušší barvit žlutou (bez, cibulové slupky), zelenou (kopřiva) a hnědou (dubová kůra, slupky vlašského ořechu), se získáváním zkušeností si můžeme troufnout i na výrazné barvy, jako červenou (červená řepa) či modrou (ostružiník). Přesné popisy a postupy barvení přírodními materiály popisují mnohé snadno dosažitelné speciální publikace.

Pravěký oděv se od dnešního podstatně liší - chybělo například spodní prádlo. Na spaní se používala suknice, přes niž se za dne přetahoval svrchní oděv. Pro naše činnosti v rámci experimentální archeologie se musíme snažit dodržet zásady zhotovování textilií, stříhů a hlavně různých doplňků podle historických pramenů.

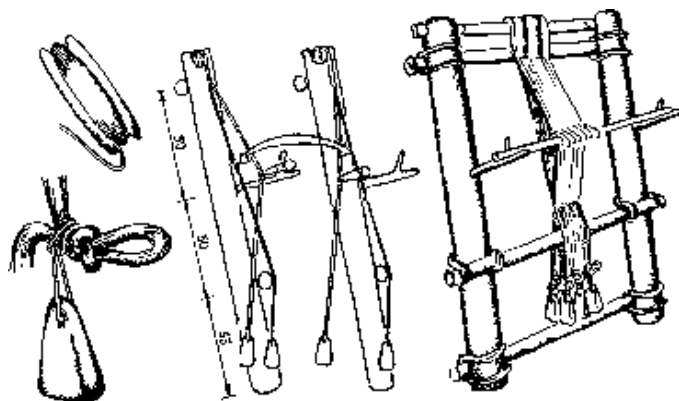
Mušský oděv se skládal nejčastěji ze suknice, pouze u Kelťů se objevují kalhoty s nohavicemi. Součástí všech oděvů byl i plášť, který se spínal na pravém rameni (zajišťoval volnou pravou ruku).

Ženský oděv byl rozmanitější než oděv mužů. Šaty byly dlouhé ke kotníkům, často přepásané. Existovaly i ramínkové šaty nebo sukne a haleny. I ženy nosily jakési pláště, ale spínané vepředu, aby měly volné obě ruce.

K pravěkému oděvu patřily i boty (vystřižené z jednoho kusu tenké kůže), pásky, opasky a korále. Později i ozdoby a šperky bronzové. O těch však zase až někdy příště.

Obchody s drahými značkovými oděvy už nemusí být vaše záchrana! Tímto článkem jsem vám totiž dal jednoduchý a krásný návod, jak jedinečným způsobem nahé odívatí...

Použitá literatura a kreslené obrázky: H. a J. Červinkovi, L. Tintěra: Výpravy do pravěku.

SKAUTI A VYSÍLÁNÍ

Radek Mikki Forman

Potřeba komunikace mezi lidmi byla už od nepaměti. Za dob doby železné se lidé dorozumívali pomocí tamtamů a kouřových signálů. I když je v dnešní době velmi romantické používat tyto dorozumívací prostředky, zvláště v přírodě a mezi skauty, k praktickému účelu se příliš nehodí o spolehlivosti ani nemluvě. S postupující technikou se otvírají nové možnosti jak vyřešit potřebu komunikace.

Dobrou možností (nikoli však jedinou) je využití přenosných radiostanic. Ale není vysílačka jako vysílačka. Existuje jich mnoho druhů a typů. V tomto seriálu se pokusím Vám přiblížit možnosti použití a vysvětlím jaký typ by byl vhodný např. pro váš oddíl.

Než si půjdeme koupit jakoukoliv vysílačku, měli bychom uvážit:

- k čemu ji budeme používat
- kdo ji bude používat
- na jakou vzdálenost se potřebujeme domluvit
- kolik můžeme zaplatit

Každé vysílací zařízení v České republice musí být povoleno příslušným orgánem (Český Telekomunikační Úřad - ČTU) a podléhá přísnému schválení. Existují i tzv. Generální povolení, která povolují určité typy radiostanic pro celou Českou Republiku najednou. Každý jednotlivec tudíž nemusí žádat o povolení sám, ale to neznamená, že v této oblasti neplatí žádná pravidla.

K ČEMU CHCEME VYSÍLAČKU POUŽÍT?

Toto je vlastně úplně první a nejdůležitější otázka. Vysílačky najdou využití téměř pro všechny činnosti skautů. Můžeme je využít pro zajištění různých akcí, jako jsou například závody s více stanovišti. Kde je nutné předávat k vyhodnocení průběžné výsledky, nebo zajišťovat stav závodu a pohyb na trati.

Další využití je pro zajištění bezpečnosti. Vysílačky fungují nezávisle na napájecí síti, ke své činnosti nepotřebují žádné pozemní vysílače. Takže stačí vybavit oddíl vysílačkou s nabitým akumulátorem a můžeme jej bez obav vypustit do terénu. V případě jakýchkoli problémů jsme ve spojení a můžeme tak vyvést „ztracené ovce“ z bludného lesa nebo zajistit dopravu zraněného.

Poslední nejzábavnějším využitím je využití při rozličných hrách. Her s vysílačkami je opravdu mnoho a jejich popis by vyšel na jeden samostatný článek.

Správná vysílačka by měla být co nejvíce univerzální, tak aby jí bylo možné využít pro všechny druhy činností. Pro výběr správného typu je nutné zodpovědět ještě další otázky.

KDO BUDE VYSÍLAČKU POUŽÍVAT?

Pokud vím, že s vysílačkou budou pracovat jen lidé, kteří s technikou umějí zacházet. Mohu si dovolit použít typ

s mnoha funkcemi a uživatelským komfortem. Pro děti a uživatele kteří chtějí jen komunikovat se vyplatí robustní vysílačka jen se základními funkcemi. Vhodným kompromisem je pak takový přístroj, který umožňuje přepínat mezi takovými režimy blokováním určitých (nedůležitých) funkcí.

NA JAKOU VZDÁLENOST SE POTŘEBUJI DOMLUVIT?

Samozřejmě na co největší. Jenže tím není ani zdaleka tato otázka zodpovězena. Radiové vlny se šíří v každém prostředí jinak. Vzdálenost je také závislá na použitém kmitočtu a na úrovni rušení. Obecně platí čím větší výkon tím menší výdrž baterií a větší vzdálenost.

Výběr vhodného kmitočtu také záleží na prostředí. Pro městské prostředí je vhodné použít kmitočty v oblasti VKV (velmi krátkých vln) nebo UKV (ultra krátkých vln). Na těchto pásmech je i menší rušení od okolních stanic a průmyslových zařízení. Do odlehle lesnaté oblasti se hodí kmitočty v oblasti VKV a pro volné pláně a roviny se s výhodou využívají i pásma krátkých vln (KV).

KOLIK MŮŽEME ZAPLATIT?

To je asi kámen úrazu každého. Peněz není nikdy dost, ale také se nevyplatí šetřit na nevhodných místech. Mějme na paměti, že pro komunikaci potřebujeme radiostanice nejméně dvě proti sobě. Rozhodně se také nevyplatí nakoupit radiostanice a pak zjistit, že pro ně není dostatečné využití. A nesmíme zapomínat ani na vhodné příslušenství. Dobrá anténa se vždy vyplatí a kvalitní dobíječ ušetří nejednu drahou minutu. Každá radiostanice pak musí vyhovovat platným zákonům a mít řádná povolení.

ZÁVĚR

V prvním díle o radiostanicích jsem uvedl obecný přehled k čemu je možné radiostanice využít a jaké jsou možnosti výběru vhodného typu. Každý oddíl by si měl nejdříve rozmyslet jak takovou stanicí využije. Jak může pomocí vysílačky zpestřit činnost v oddíle a ulehčit si práci či snížit náklady na komunikaci.

V dalších dílech bych se rád zmínil o jednotlivých typech radiostanic, jejich využití, výhody a nevýhody. Každé pásmo má svá specifika a možnosti použití. Pro každý typ je nutné splnit určité legislativní prvky a dodržet omezení daná zákonem.

Rád bych se také zmínil o praktickém využití vysílací techniky v mém oddíle a uvedl i několik pěkných příkladů.

Radek Mikki Forman

Dvoříkova 666/21, Karlovy Vary, 360 17

Radek Mikki Forman

Nákladní 21, Karlovy Vary, 360 05

Telefon – 0608 968 922

Čekal jsem na tuto knihu

Ježek

(Se skautským pozdravem. Fotografie Ladislava Sitenského s texty Františka Nepila, vydal Junák - svaz skautů a skautek ČR, Tiskové a distribuční centrum, 2000)

Na tuhle knihu jsem dlouho čekal. Nepřeženu, když řeknu, že třicet let. Nevěříte? Vysvětlím. Někdy na počátku sedmdesátých let jsem v rodičovské knihovně našel fotografickou publikaci Na řeku!, jejímž autorem byl Ladislav Sitenský (doprovodné texty napsal Jindřich Pokorný, vydalo Sportovní a turistické nakladatelství v Praze v roce 1957). Pod dojmem fotografií zobrazujících krásu řady českých řek jsem pak začal chodit k Alimu Pučálkovi do vodáckého oddílu. Přes zimu jsem si vždycky listoval v knize a v létě, když jsme sjížděli některou ze Sitenského řek, odříkával jsem si k tomu v duchu příslušné popisky pod fotografiemi. O to však nejde. Já tehdy vůbec nevěděl, že Sitenský udělal v letech 1937 - 1947 ty nejkrásnější skautské fotografie, jaké kdy naše hnutí mělo, přesto jsem při listování knihou Na řeku! cosi tušil. Ačkoli na všech fotografiích byli výhradně vodáci - dospěláci bez jakéhokoli zařazení (organizace, oddíly, kluby - nic), já tam cosi cítil. Zejména u fotografie, k níž patřil tento popis (ještě ho umím): „Zaposlouchej se do její zvláštní řeči, pohleď do jejího zrcadla a tu spatříš i bílé stany těch, kteří si řeku oblíbili navždy“. Na břehu neidentifikovatelné řeky stála řada topolů a za ní prosvítala stanová plátina něčeho, co mohlo být skautským táborem. Když jsem po třiceti letech otevřel Sitenského a Nepilovu knihu Se skautským pozdravem, hledal jsem právě tuto fotografii. Byla tam, jen popis se změnil: „Na Želivce netábořil jen náš 45. oddíl, ale byly tu nad i pod Kralovicemi i jiné oddíly.“ Tím končí mé vysvětlení a co vy s tím? Asi nic, ale opravdu zdařilou obrazovou publikaci berte i jako další kamínek do mozaiky vodního skautingu, přestože v knize je mu věnována jen jedna z pěti tématických kapitol. Kromě samotných fotografií jsou však důležité i doprovodné texty někdejšího člena pražské vodní Pětky, spisovatele Františka Nepila a také vzpomínkové úvodní slovo Sitenského samého. Dozvíme se z něj, že řada fotografií vznikla vlastně na objednávku Braťky Nováka pro skautské časopisy (dívčí tábory, tábor Pětky na Sečské přehradě), připomene další z nenávratně ztracených krásných míst (údolí Želivky pod Kralovicemi) a v téměř foglarovské historice představí jednu ze známých postav našeho vodního skautingu. Byl to totiž Radko Kadlec, vůdce 13. oddílu a spoluzakladatel závodu Přes tři jezy, kdo v roce 1931 Sitenského ke skautům přivedl. Při cestě vlakem podél Berounky chtěl si Kadlec prohlédnout Sitenského deník. Ten se však styděl za stránku, na níž se svěřoval, že by chtěl zažít opravdové kamarádství. Proto ji vytrhl, zmačkal a někde u Všenor vyhodil z okna. Zvědavý Kadlec se ještě týž den rozjel do Všenor a tak dlouho chodil kolem trati, až lístek našel, přečetl a Sitenskému nabídl členství ve skautském oddíle. Historikou, kterou Sitenského skautský příběh začíná, svou referenci o knize, na níž jsem tak dlouho čekal, končím. Zalistujte si v ní teď v zimě, ať vám v létě na táboře naskočí Nepilovy texty či popisky k fotografiím.

Z dějin 5. oddílu kapitána Braťky

Padesáté výročí jedné finty

Když se po druhé světové válce obnovoval PÁTÝ ODDÍL VODNÍCH SKAUTŮ, zjistilo se, že sláva jeho předválečného bytí je i po šesti letech odmlčení tak přitažlivá a hlad po skautingu tak veliký, že se všichni bývalí členové (kteří přežili) doplnění o nováčky do jednoho oddílu nenacpou. Všichni ale chtěli do PĚTKY. A tak po hektických začátcích poválečné činnosti vznikl PÁTÝ přístav vodních skautů, který se dělil na 5 víceméně samostatných oddílů.

Toto je kousek historie 9. oddílu, který za panování kapitána Vejvary prožil ty nejkrásnější chvíle tehdejších chlapců (1945–1949), než je rozehnal nenávidný bolševik, kterému byl každý čistý ideál nebezpečný. Kapitán přístavu Braťka byl sledován tajnou policií a posléze byl vyhnán z Prahy, kapitán 9. oddílu Vejvara jako člen odbojové skupiny proti nacismu utekl před zatčením do zahraničí a na celé skautské hnutí dopadla pěst bolševické inkvizice.

Všechny oddíly měly problémy, 9. nevyjímaje. Ale když my jsme chtěli být spolu. Spolu jezdit na vodu, spolu na výlety a v zimě spolu na lyže. Zpočátku to bylo umožněno tím, že existovaly Tetřeví boudy v Krkonoších, které pětka převzala hned po válce od národního výboru. Po rozeznání skautingu převzal jednu z Tetřevích bud veslařský klub Blesk Praha, kam řada starších členů pětky vstoupila. A tak se na tetřevky jezdilo dál, i když se tam občas pokusila StB někoho zatknout. Ale nic netrvá věčně a tak i tahle idyla skončila a zase jsme neměli kam jezdit.

A protože problémy měl nejen skauting, ale i Sokol, stalo se, že turistický oddíl pražského Sokola se musel zbavit své chalupy v Krkonoších. Ta by se nám samozřejmě moc hodila, ale bylo nutno vymyslet fintu. Tak se stalo, že 14. prosince 1951 podepsali pánové Josef Rössler-Rozára, Zdeněk Hájek-Jack a Bohumil Souček-Kari kupní smlouvu na dům čp. 99 na katastrálním území Dolní Malá Úpa s příslušnou stavební parcelou a loukou. Žádný úřad tehdy netušil, že 9. oddíl vodních skautů si právě zakoupil svou zimní klubovnu. Skauti si věří a tak se na cenu chaty složilo mnoho devítkářů, ale nikdy nikoho nenapadlo, že ta chata není nás všech ačkoliv napsaná je na tři kamarády.

Bylo by těžké a asi únavné pro ty, kdo to neprožili, popsat alespoň zhruba život na skautské chatě. Jak se v chatě svítilo stejnosměrným proudem vyrobeným peltonovou turbínou z vlastní přehradu na potoce - dokud nedošla voda, jak se vypisovaly brigády na opravu tekoucí střechy, jak jsme se učili zedničit, pracovat se dřevem, chápat vodní režim v Krkonoších a naučit se, že nic není moje,

pokračování na následující straně

ale naše, ale ne v chápání socialistické společnosti, že naše není nikoho, ale naše je všech a tak se starej.

Postupně jsme chatu přizpůsobili k obrazu svému - postavili jsme dvě noclehárny, z vyřazeného vleku na lana kluzáků (z letiště) jsme postavili lyžařský výtah a začali jsme se množit. Napřed o mladé manželky, později o ještě mladší děti. Tady nastaly první problémy, ale řešily se samy. Každý adept na ženění vodil samozřejmě svou vyvolenou na společnou chatu a tu došlo k tomu, že se buď se společností szila, nebo ne. A pak byly zase dvě možnosti. Buď dotyčný zjistil v této společnosti, že vybraná partnerka není ta pravá do deště, a pak ji odvrhl a zůstal (případně s novou náhradnicí), nebo zůstal jen kamarád a na chatu přestal jezdit. (Tady nutno podotknout, že někteří tuto společnost používali jako prověřovací komisi). V té době došlo k určité selekci ve společnosti a postupně se vytvořilo pevné jádro bývalého oddílu v počtu deseti členů, které vydrželo všechny ústrky doby, kamarádů a občasných návalů nebo nepohodlí. Sepsal se chatový statut, kde jednou z hlavních zásad bylo, že nikdo nesmí nikomu vyčítat jeho malý podíl na společné práci - je přece dobrovolná - a druhou zásadou tzv. zákon „cyklické buzerace“, kdy při společné práci - a že jí bylo - může buzerovat první druhého, druhý třetího... poslední prvního a naopak.

To už bylo v době, kdy chata praskala ve švech a na oddílové schůzi se dohodla generální rekonstrukce. Na půdě se vybudovalo 10 kamrdlíků, honosně nazývaných ložnicemi, zbouraly se noclehárny, upravilo přízemí pro společné bytí, postavil se velký sporák, vybudovala elektrická přípojka a postavila se sauna. Ze skautské chaty se stala rezidence pro deset rodin. To na první pohled, protože charakter společného života zůstal jako dříve. Dokonce i v okolí se chatě začalo říkat „U devíti skautů“ (jeden nebyl) a to v době temna. Byli jsme vůbec divní. Na Silvestra jsme chodili o půlnoci střízliví do lesa, kde jsme křičeli oddílové pokřiky a zpívali „my plujeme dál...“, v chatě jsme organizovali v době uhelných prázdnin pro děti společné „dětské vesničky“ za dozoru některé matky, jezdili jsme na hory vlastními auty za pevné taxi dle pokynů zvoleného dispečera (ne všichni měli auta) a při zvláštních událostech jako vánoce nebo silvestr jsme vařili společná jídla.

Jenom jedno nás trápilo. Staří členové, kteří tvořili a tvoří trochu omšelý zbytek 9. oddílu, opravdu stárli a je jim dnes přes sedmdesát let, nemluvě o těch, kteří už odešli do skautského nebe. A co teď naše děti? Ty sice ve své rozhodující většině prošly za bolševika tajnými skautskými oddíly ukrytými pod různými tělovýchovnými organizacemi jako Orbis nebo Slavoj, ale nikdy spolu netvořili jednodílnou společnost jako my v „devítce“. Budou schopni utvořit dostatečně svornou společnost, která bude v duchu jejich rodičů pokračovat v kolektivním životě na skautské chatě čp. 99? A tady se ukázalo, že jsme podcenili vliv našeho společného života na chatě pro naše potomky. Samozřejmě, že jsou schopni a ačkoliv už mají samy děti nebo dokonce vnoučata, jezdí na chatu společně, vypisují brigády, organizují společenské akce, chodí dál na Silvestra do lesa zpívat a volat pětkářské a devítkářské pokřiky a dodržují všechny oddílové zvyky, které dělal devětadevadesátka skautskou chatou.

Není tedy divu, že jsme se rozhodli oslavit padesáté výročí získání naší 99 sjezdem všech členů a jejich rodin na místě samém, abychom ukázali sami sobě, jaká je nás síla a co se za padesát let všechno dá stihnout. Jenomže tady jsme poprvé neuspěli. Sepsali jsme všechny generace přínaležející k chatě (i těch, kteří kdysi odpadli) a zjistili jsme, že by se pro ten účel muselo vytvořit kolem chaty stanové městečko a stavte pro starce nebo naopak nemluvnata v prosinci v Krkonoších tábor. Po velkých ideologických bojích jsme se rozhodli umožnit původním členům vzpomínku na získání chalupy v době 50. výročí a multigenerační oslavu uspořádat na jaře 2002, až se oteplí. A kolik osob musíme ubytovat, protože patří k chatě? Podle posledního sčítání lidu v Malé Úpě čp. 99 jde o 69 členů rodin, a cca 20 přátel když nepočítáme psy.

Do boje statečně,
kupředu k cíli,
devítka na štítě
dodá nám síly!

vzpomínala Pejsek
Dolní Malá Úpa čp 99 - říjen 2001

Lesní kurz vodních skautů a skautek 2002

Emmanie

LK VS Emmanie 2002 proběhne 9.–18. 8. 2002 na Stvořidlech. Součástí kurzu bude dubnový seznamovací víkend.

Na kurzu zažiješ všechno možné i nemožné, zahraješ si hry, které se na kurzech a školách ještě nehrály, sáhneš si na dno svých psychických a fyzických sil a hlavně poznáš nové tváře a načerpáš novou energii.

Za strůjce všeho můžeme jmenovat: Prasek, Sroub, Jupp, Mourek, Maja, Sotek a další si necháme jako překvapení.

Minimální věk – 16 let (ročník narození 1985 a starší).

Předběžné přihlášky, uveřejněné v KP 2001/3 zašli na adresu: Tomas Kazda, Chelčického 5, 460 01 Liberec 5

Jirka H o l d - Amateur:

Jak již všichni (alespoň doufám !) dobře víte, NAVIGAMUS 2003 je motivován 60tým výročím „ Bitvy o Guadalcanal“, která skončila vítězstvím Američanů a první vážnou porážkou japonských pozemních vojsk. Je nutno hned podotknout, že první porážkou námořních sil Japonského království byla „Bitva o Midway“, kde US NAVY společně s US AIR FORCE ve dnech 3. až 7. června 1942 rozdrtili velké seskupení japonských lodí admirála Jamamota, které měly za úkol obsadit atol Midway. Japonci tehdy ztratili 4 letadlové lodi, 1 těžký křižník, několik torpédoborců a 332 letadel.

Ostrov Guadalcanal sám leží v souostroví Šalamounově na 160 stupni východní délky a 10 stupni jižní šířky. Bitva o tento ostrov probíhala v době od srpna 1942 do února 1943, bude tomu tedy v roce 2003 již 60 let. V příštích číslech KAPITÁNSKÉ POŠTY vám budu o této slavné a mohutné bitvě vyprávět podrobněji, na příklad o rodáku z moravské vesničky, poručíku-pilotu námořního letectva Spojených států, o Stanley Vejtasovi, který sám sestřelil 5 japonských bombardérů, vysvětlím, co to byly „mořské včely“, „Hendersonovo letiště“, kdo jsou to „mariners“, co to byl a jak fungoval „Tokijský expres“ a tak dále. A pokud půjde vše podle plánu promítneme vám na NAVIGAMUS 2003 na velkoplošnou obrazovku film „Bitva o Guadalcanal“ se slavnou písničkou o námořním pěšákovi, který „jel na křižníku na Guadalcanal“.

V tomto čísle KAPITÁNSKÉ POŠTY si zatím přečtete celkový souhrn událostí u ostrova Guadalcanal.

Tereza Františka M a t h é - Bída :**GUADALCANAL**

Dne 7. srpna 1942 začala první útočná obojživelná operace USA v Tichomoří. Cílem operace bylo obsazení ostrovů Guadalcanal, Tulagi, Gavuro a Tanambogo. V 6:51 dosedly výsadkové čluny určené k útoku na Guadalcanal na hladinu a čekaly poblíž výsadkových pláží. Čas vylodění byl stanoven na 9:00. Znepokojující bylo, že z ostrova se neozvala žádná střelba. Američané to pokládali za léčku. Pravda byla však jiná. Japonce se podařilo dokonale překvapit a na ostrově bylo místo očekávaných 5.000 obránců pouze 2.200 z nichž bylo 1.700 ženistů. Japonci uprchli do džungle a do večera Američané vylodili na 11.000 mužů pod velením generála Vandegrifta a následující den obsadili rozestavěné letiště, strategický bod ostrova - místo, které rozhodlo o stanovení Guadalcanalu jako cíle operace. Souběžně probíhající útok na ostrov Tulagi byl také úspěšný, ale o Gavuro a Tanambogo bylo nutno svést těžké boje. Poprvé se zde setkali s japonskými sebevražednými útoky a jediného japonského zajatce získali díky jeho ochromení po výbuchu granátu. Pro japonské velení byla invaze překvapením. První reakcí byla snaha zničit Američany letecky, ale to přineslo pouze značné ztráty. Proto bylo vysláno uskupení hladinových lodí. Tato akce vedla k „bitvě u ostrova Savo“ 9. srpna 1942. Japonská skupina tvořená těžkými křižníky Čokai, Aoba, Furutaka, Kako a Kinugasa, lehkými křižníky Tenrju, Jubari a torpédoborcem Junagi se střetla v nočních hodinách s americko-australským svazem s těžkými křižníky Astoria, Canberra, Chicago, Vincennes, Quincy a torpédoborci Bagley, Blue, Helm, Patterson, Ralph Talbot, Wilson. Výsledkem střetnutí bylo těžké poškození všech spojeneckých lodí a ke dnu klesly Quincy, Vincennes, Canberra. Japonci ztratili těžký křižník Kako.

Mezitím na zemi pěšáci zajišťovali Hendersonovo letiště. Na něm 20. srpna přistála první spojenecká letadla. 19 stíhaček F4F Wildcat a 12 střemhlavých bombardérů SBD-2 Dauntless. Již 18. srpna Japonci vylodili první posily, asi 1.000 vojáků. Ti špatně informováni a pod vlivem předcházejících vítězství 21. srpna podnikli na Američany útok. Přežilo pouze asi 30 Japonců. Japonci nyní k zásobování i posílení svých vojsk použili torpédoborce (ty si vysloužily

označení „Tokijský expres“ pro svou pravidelnost) a začali shromažďovat síly a loďstvo k znovuzískání Guadalcanalu. Japonské lodi rovněž v noci ostřelovali Hendersonovo letiště. To se Spojencům moc nelíbilo a začali stahovat zálohy. Do oblastí byly přesunuty i letadlové lodi Wasp, Saratoga a Enterprise. Začalo se schylovat k „bitvě u východních Šalamounů“. Wasp však chyběl, protože odplul doplnit palivo. V bitvě letadlových lodí 23.–25. srpna, kdy na straně Japonců se jí účastnily Rjúdžo, Šókaku, Zuikaku byla Enterprise poškozena, ale na japonské straně bylo potopeno Rjúdžo. 31. srpna byla Saratoga zasažena torpédem z ponorky a na Guadalcanal připlul generál Kawaguči s posilami a ujal se velení. K dispozici měl nyní přes 3.000 mužů. Úkole zněl: dobýt Hendersonovo letiště. A přístupovým bodem k němu byl hřeben jižně od Hendersonova letiště. V následných bojích se mu dostalo jména „Edsonův“ (po veliteli praporu obránců). Výstižnější je však druhé označení. „Krvavý hřeben“. 12.–14. září svedli Američané s Japonci o tento hřeben nemilosrdný boj. I když Američané hřeben ubránili, měli blízko ke katastrofě. Po půlnoci v noci z 13. na 14. museli zaujmout druhou a poslední obrannou linii. Za nimi bylo už jenom letiště. V noční bitvě pak v bojích muže proti muži ve spleti zákopů rozhodovalo štěstí a vůle zvítězit. Střelivo i granáty na některých místech už došly, vázl přísun. Mezi druhou a třetí hodinou ranní Japonci odpadli. Kousek od vítězství, ke kterému se na ostrově již neměli nikdy tak blízko přiblížit. Ještě dvakrát zkusili prorazit, ale ráno odstartovaly letouny a napadli pozice Japonců v džungli. 600 útočníků z nichž část byla doslova rozporcována palbou a granáty zůstalo ležet na hřebenu. Američané ztratili 40 vojáků a asi 100 bylo zraněno. Byla to 1/5 obránců pahorku. 15. září však byl potopen Wasp japonskou ponorkou. Tím Američanům zůstala v jižním Tichomoří jen jedna letadlová loď - Hornet. Obě strany po proběhlém boji posílily svá vojska a Američané dne 23. září 1942 zahájili operaci na obsazení částí japonských pozic. Dne 26.–27. září pak u řeky Matanikau proběhly těžké boje a část amerických sil se dostala do ob-

pokračování na následující straně

klíčení, ze kterého se jim však podařilo uniknout. Poté se všechny jednotky stáhly do výchozích pozic. Na stejném místě pak 7.–9. října Američané po důkladném plánování a s většími silami zaútočili a vytlačili Japonce z pozic. 9. října vstoupil na ostrov nový velitel, generál Hjakutake, velitel 17. japonské armády. S ním a za ním měly dorazit posily. Posílení plánovali i USA. Tak se stalo, že ve vodách u Guadalcanalu na sebe narazila 2 hladinová uskupení. „Bitvy u mysu Esperance“ se na americké straně účastnili 4 křižníky a 5 torpédoborců. Japonci připulili se 3 křižníky a 2 torpédoborci. 11.–12. října se v bojích potopil japonský křižník Furutaka a torpédoborec Fubuki. Po vylodění posil měli Američané na ostrově 23.000 mužů, ale optimismus nebyl na místě. Zásobování se podařilo jen za cenu vysokých ztrát, Japonci pokračovali v ostřelování letiště lodními děly z plavidel pravidelně připlouvajících v noci a dokončili přesun celé elitní 2. divize. A dne 15. října Japonci zahájili pozemní ofenzívu, která trvala do 25. října. Jenom na „Krvavém hřebeni“ ztratili Japonci na tisíc vojáků a Američané asi 200. Celkově si Japonský neúspěch vyžádal na jejich straně pár tisíc mrtvých. 26. října pak proběhla na moři „bitva u Santa Cruz“. Ve střetnutí letadlových lodí byla potopena americká letadlová loď Hornet. Poté nastalo období pokusů o mohut-

né posílení vojsk na obou stranách. Tyto pokusy vyvrcholily sérií námořních bojů nazvaných „bitva u Guadalcanalu“ 12.–15. listopadu. Ke dnu klesly desítky lodí, ale Američané vylodili všechny své vojáky a Japoncům v tomtéž zabránili. 30. listopadu došlo k „bitvě u Tassafarongy“. Osmi japonským torpédoborcům stojícím proti 5 křižníkům a 6 torpédoborcům Američanů se podařilo jeden křižník potopit a 3 těžce poškodit za cenu ztráty jednoho vlastního torpédoborce. Na ostrově začala 1. prosince rozsáhlá pozemní operace Američanů. Ta skončila 21. ledna 1943 po tuhých bojích obsazením strategických bodů a zajištěním nástupišť pro další útok. Netušili, že 15. ledna byl Japoncům na Guadalcanal doručen rozkaz k evakuaci. Poslední japonský voják opouští Guadalcanal v noci ze 7. na 8. února. Američané teprve 9. února 1943 v 16:25, kdy se spojily jejich útočné proudy, pochopili. „Guadalcanal je v amerických rukou. Vyhráli jsme!“ V šestiměsíčních bojích padlo jenom na zemi 16.000 Japonců a asi 1.500 Američanů. Japonci ztratili 1 lehkou letadlovou loď, dvě bitevní, 3 těžké a 1 lehký křižník, 11 torpédoborců a 6 ponorek. Američané ztratili 2 těžké letadlové lodi, 6 těžkých a 2 lehké křižníky a 14 torpédoborců. Poměr tonáže: Japonci 134.839 tun, Američané 126.240. První pozemní porážka Japonců byla na světě.

Moravský čekatelský lesní kurz vodních skautů

Místo:

Stanová základna přístavu Poseidon Opava u Barnovské nádrže, která se rozprostírá na okraji vojenského výcvikového prostoru Libavá na severu Moravy. Poblíž je město Vítkov, obec Čermná ve Slezsku. Základna leží uprostřed nádherné přírody.

V případě vojenského cvičení v prostoru, se lesní kurz uskuteční v údolí Moravice na 19. km řeky, 6 km od města Hradec nad Moravicí, 3 km od obce Žimrovice. V tomto případě se jedná o tradiční skautské tábořiště. Např. v letech 1968, 1969 se zde uskutečnila Slezská lesní škola.

Termín:

Od pátku 16. 8. 2002 do neděle 25. 8. 2002.

Vůdce lesního kurzu:

Mgr. Jan Pišala - Hogan a na setkání se dále těší instruktoři: Ing. Zdeněk Vopička-Vulkán, Lubomír Lukeš-Luki, Ing. Přemek Štipl, Ing. Jiří Caletka-Kecal, Ing. Jan Petržela-Čiňan, MUDr. Pavel Hlavinka, Mgr. Tomáš Hendrych, Milan Binčík, Ing. Stanislav Holek-Sten.

Co předpokládáme u účastníků:

Znalosti II. stupně skautské zdatnosti.

Cílů kurzu je několik, ty hlavní jsou:

Motivovat pro další činnost, připravit na čekatelskou zkoušku a tuto umožnit vykonat před „vysokými vládními komisaři“.

Co ještě předpokládáme od účastníků:

Vzhledem k tomu, že upouštíme od víkendových setkání před zahájením kurzu, požadujeme vypracování absolventské práce na téma: *Co očekávám od lesního kurzu a jak chci využít poznatky, které získám, ve své další práci s oddílem.*

Rozsah práce:

Min. 2 strany formátu A4.

Doplňková činnost kurzu:

Horolezectví, plachtění na vodě, sjezd divoké vody, potápění, orientační běh.

Vybavení:

Jako na tábor (nezapomenout spacák a jídelní misku).

Účastnický poplatek:

Záloha 500 Kč současně s přihláškou + doplatek, který nepřesáhne 1.000 Kč. Zálohu pošlete na: Česká spořitelna a.s., číslo účtu: 1840987359/0800, variabilní symbol: rodné číslo účastníka, specifický symbol: číslo domovského přístavu nebo oddílu.

Přihlášky pošlete do 30. dubna 2002 na adresu: Mgr. Jan Pišala, El. Krásnohorské 1, Opava, 746 01.

Další informace:

Mgr. Jan Pišala, tel.: během pracovní doby 0653/616 592, jindy: 0653/622 281, e-mail: dri@sssopa.cz, nebo: hogan.skaut@volny.cz

KAPKA oblasti Bílého orla – víkend v Liberci

23. - 25. 11. 2001

Raduš

Po zkouškách v Praze jsme první KAPKA, kterou vodní skauti pořádají. Přiznejme si, jsme pokusní králíci. Jak instruktoři, tak i frekventanti. My – Pinda, Lucka a Raduš – to víme. Frekventantům jsme to oznámili, nijak jim to prý nevadí a jsou ochotni se s námi pustit do dobrodružství, které se nazývá Kurz vodáckého minima.

Slovo dobrodružství není nikterak nadsazené. Poznali jsme to hned v Liberci. (Řeknete jistě, že je to z ruky. Ale Plzeň nemá zdravotníky, kteří jsou schopni nám „odpřednášet“ zdravotně. Tak to „odnesli“ Jezevec s Neewou, o nichž jsme věděli ze SELEŠKY.) Na cestě tam měl vlak zpoždění, takže jedné skupině ujel autobus, do kterého měli místenky. Do dalšího ji sice řidič vzal, ale jistě si umíte představit, jak to dopadne, když se do plného autobusu nacepí 17 lidí navíc. Překvapivě to jenom pozvedlo náladu frekventantů. Pro Pepču, Kobliha a Pulce byl neskutečný zážitek, že si celou cestu povídali s řidičem a přitom téměř vypadávali předním sklem na silnici.

Následovala horolezecká stěna, kdy se nám o první poučení a následný výcvik postarali kluci z liberecké Flotily (a ne-skaut Spacák) pod vedením Klobáse. Bohužel jsme měli jenom hodinu a půl, ale i to stálo za to. Ve 23.00 se frekventanti rozdělili do 2 skupin. První byli nadmíru spokojeni, protože, byť byli poprvé na stěně a v sedáku, vylezli, a nejednou, nahoru. Měli pocit, že překonali sami sebe. Druzí byli ovšem nespokojeni. Protože bylo málo času, nestihli si vylézt všechny trasy. Takže hned začali přesvědčovat Raduš, že druhý den sem musíme určitě znovu. Smůla, stěna byla zavřená a v plánu bylo něco jiného. Pak už jen dojet přes půl Liberce na ubytovnu.

Druhý den následoval plavecký výcvik v bazéně. Pravda, sice jsme měli trochu problém přesvědčit některé „plavce“, že je dobré umět plavat a ještě lépe stylově, protože... Přestože někteří chtěli hrát hry, instruktoři nepovolili. Tak se stalo, že po 2 hodinách všichni zaplavali kraul, znak i prsa, někteří poprvé v životě.

K obědu byla knedlíčková polévka Evči a Humberta a domácí guláš babi Lomičkojc. Po dobrém jídle se všichni navíc dožadováni poledního klidu. Jezevec všechny vyvedl z omylu. Ve druhém křídle budovy leželo (popřípadě viselo) „zraněných“ 16 vlčat z 30. smečky vodních vlčat z Liberce. A ošetřujte! Kluci byli skvělí, „vožralí“ vlče vypadalo jako skutečně „vožralí“, vlče v bezvědomí skutečně celou dobu bezvládně leželo a trpělivě snášelo ošetřování Tomáše. Ten asi 4x vyměnil polohu z protišokové na stabilizovanou a zpět, a soustavně kroutil bezmocně hlavou. Bohužel zraněný měl spadnout z výšky a pravděpodobně měl poraněnou páteř.... Zranění byla namaskována opravdu přesvědčivě. Důkazem byla Mirka z Tlučné, která místo ošetřování cizího tělesa v hrudníku, seděla a jenom říkala: „Mně je špatně, mně je špatně.“

Naše úsilí nakonec zhodnotil Jezevec. Řekl nám, jak se mělo správně postupovat, u některých ošetření postup upřesnil. Pak jsme si s ním 2 hodiny povídali o zdravotně při vodáckých akcích a na táborech. Všichni ocenili přednášku, která byla zaměřená na naši skautskou praxi a „maskovač-

ku“, která je jediným způsobem (kromě nehody), kdy si mohou vyzkoušet ošetření zranění. Ti, kteří to nikdy nezažili, už plánují, jak to zavedou do praxe svého střediska (příchovíctví se mají na co těšit, co tak Kim povídal), ostatní byli překvapeni disciplinovaností a hereckým uměním libereckých vlčat.

Večer jsme se s našimi libereckými hostiteli setkali potřetí a to u nich v čajovně (a teď doufám, že to nebude nekalá reklama). Tam za námi přišel i Vezír, hlavní kapitán. Povídal si s frekvententy o tom, proč se vlastně KAPKY pořádají, o bezpečnosti na vodě a vodním skautingu. Všichni popíjeli čaj, poslouchali a odpočívali po fyzicky náročném dni. Ke slovu, tedy zpěvu, přišla i Evča se svou kytarou.

Protože skaut je zvědavý, velmi brzy jsme přišli na to, že vedle v přípravně mají spoustu her a hlavolamů. Neodolali jsme a zkusili jsme sílu svého intelektu. Naše místnost se proměnila v hernu. Každý měl v ruce nějakou skládačku, hlavolam nebo alespoň šachovou figurku. Horolezecká stěna, zdravotně Neewy a Jezevce, příjemná čajovna (nám v Plzni všechny zrušili), to už je trochu moc i na západočechy. Baki vymyslela, že asi Liberec přestěhujeme trochu blíž Plzni. Po dlouhé debatě jsme zjistili, že praktická realizace by byla poněkud obtížná. Nakonec jsme konstatovali, že Liberec je od Plzně sice napříč celou republikou, ale autobusem je to jenom 4 hodiny.

Druhý den nás, kromě úklidu a technických záležitostí, čekala záchrana tonoucího v bazéně. Výcvik záchranářny byl samozřejmě pestřejší a zábavnější než včerejší plavání. Možnost vyřídít si beztravně účty se svým kamarádem ve dvojici, když ho při záchraně nenápadně přitopím, přivítal každý. Největší ohlas ovšem sklídily plovací vestičky a házečí pytlíky. Hodit plaváčkovi pytlík, rychle ho přitáhnout a táhnout tak dlouho, až se bouchne o okraj bazénu. A pak, že skauti nejsou sadisti.

Konstatování na závěr. Přežili všichni a většinou se víkend i líbil. Já děkuji nejdříve Evče, za to, že se postarala o naše hladové žaludky, Wagí za pomoc v kuchyni a při úklidu. Děkuji i výše uvedeným i neuvedeným liberečákům za přátelské přijetí, odborný výklad a výcvik a trpělivost s frekventanty i instruktory.

Čekatel'ský lesní kurz vodních skautů Žerčice 2002

...tentokrát formou hry na námořní kadety

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Akademie proběhne 16.–25. 8. 2002 v Žerčicích. Součástí bude seznamovací květnový víkend a říjnový víkend, kde se budou skládat čekatel'ské zkoušky.

V rámci Námořní akademie se kadetům dostane klasického vzdělání skautského čekatele. Při činnosti bude kladen důraz na vodácký výcvik

Velitel akademie: Vezír - Vladimír Cvrček
Zástupce pro výcvik: Šmudla - Pavel Langr
Palubní důstojník: Raduš - Radka Valešová
Lod'mistři: Lucka, Evča, Pavel, Kvítko, Šiša, Wagí, Libuška, Pišta, Sýsa, Azimut
Bocmani: Kuba, Pepča, Cí'a, Hanka
Lodní felčar: Šahanka

ZARUČUJEME:

Krev, pot a slzy
Plavbu a ztroskotání školní lodi
Setkání s lidožrouty a Talibanem

VYŽADUJEME:

Námořnickou disciplínu
Schopnost přežít orkán a tsunami
Základní gramotnost
Schopnost povznesení se nad drobná zranění (ztráta končetiny)

NEZARUČUJEME:

Návrat každého jedince
Pohodlí a dostatek volného času
Zachování počáteční hmotnosti kadetů

Pokud máš zájem (a odvahu) se Námořní akademie zúčastnit, vyplň přihlášku, kterou najdeš v Kapitánské poště 2001-02/3, zaškrtni TURECKÝ ČLK VS, a pošli ji na adresu: Radka Valešová, Waltrova 14, 318 10 Plzeň

S HROCHEM KOLEM SVĚTA

Indický ČLK VS 2002 na Seči

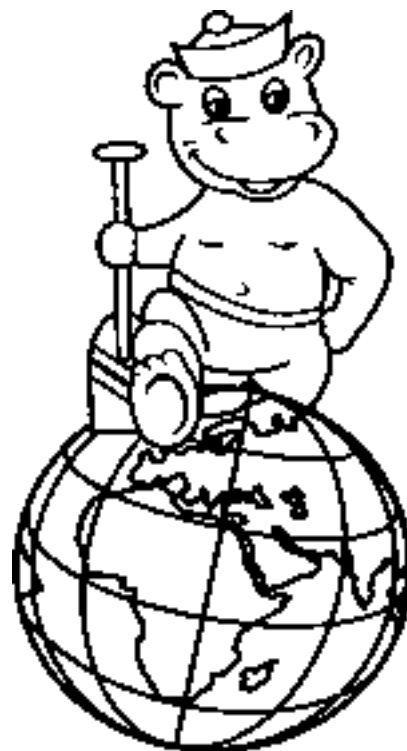
Už tě nebaví stále si jen hrát, ale ještě nechceš být 100% jako dospělí?
Chceš se trochu netradičně připravit na čekatel'skou zkoušku?
Chceš poznat nové přátele a naučit se něco nového?
Tak to je pro tebe tento kurs to pravé.

1.víkend: 17. - 19. května 2002, Liberec
letní běh: 16. - 25. srpna 2002,
základna VS Pardubice na Seči
2.víkend: 4. - 6. října 2002, Tortuga Nymburk

Těší se na vás instruktorský tým a hroch Roch.

Kontaktní adresa:

Vladimír Netušil-Slúně, Sametová 711, 460 01 Liberec VI.
e-mail: mabab@seznam.cz , telefon: 0604/52 35 80 M. Babóová-Majda

REGISTR SKAUTSKÝCH JACHET P550 A P520

Pavel Česák

Pokusil jsem se zrekonstruovat plachetní registr. Jeho první verze byla zveřejněna v KP č. 5, roč. 99/2000. Na jarním srazu K+K si potom vyměnily 4. přístav Praha s 3.dovs Havířov čísla 15 a 44. S takto opraveným seznamem jsem porovnal výsledkovou listinu ze SKARE Navigamus 2000, otištěnou v KP č. 1, roč. 2000/01 a ze SKARE 2001, otištěnou v KP č. 10, roč. 2000/01. Lodě, které jsou jen v jednom z těchto zdrojů, nejsou **nijak označeny**. Naopak **hvězdička označuje** lodě, které se shodně nacházejí v prvním a některém či obou dalších a číslo není nikde zpochybněno. A **otazník označuje** ty, které jsou alespoň ve dvou z těchto seznamů vedeny jinak. Číslo 15, které měl původně Havířov, měla na Navigamus loď Rejnok z Jablonce. Rovněž čísla 21, 22, 23, 24 mají různé lodě Hroch, Kalmar, Jurka a Delvaň, což by asi nevadilo, kdyby byly z téhož přístavu. Číslo 6 měla původně Ostrava, v roce 2001 ale Havlíčkův Brod. Číslo 51 měl v roce 2000 Kolín, v roce 2001 ale jacísi 214.06. Číslo 298 je patrně omyl a uvedená loď asi není P550:

1. CLIPPER, P520 b123, 4/4,s, 8.vodní oddíl Ostrava
2. * BRIGA, P520 b1, 4/4,s, 28.vodní oddíl Ostrava
3. * BRIGANTINA, P520 b1, 4/4,s, 28.vodní oddíl Ostrava
4. ŠKUNER, P520 b12, 4/4,s, 8.vodní oddíl Ostrava
5. GALEONA, P520 b1, 4/4,s, 18.vodní oddíl Ostrava
6. ? GALEASA, P520 b1, 4/4,s, 18.vodní oddíl Ostrava
6. ? HUGO, Havlíčkův Brod
7. * FLUITA, P550E f124, 3/4,s, 28.vodní oddíl Ostrava
8. FREGATA, P550E f124, 4/4,s, 8.vodní oddíl Ostrava
9. FELUKA, P550E f4, 4/4,s, 18.vodní oddíl Ostrava
10. VORVAŇ, P550 d1, 3/4, Oskar, Praha
11. VYDRA, P550 d1, 3/4, 5.ovs Dvůr Králové
12. P550, středisko Vaveha České Budějovice
13. VLNKA, P550 e, 3/4, středisko Vaveha České Budějovice
14. * ALBATROS, P550 d1, 3/4, 4.přístav Praha
15. ? HASTRMAN, P550E a, 4/4, 3.dovs Havířov
15. ? REJNOK 4.ovs Jablonec nad Nisou
16. * RAK, P550 d1, 3/4, 4.ovs Jablonec nad Nisou
17. * REJNOK, P550 d1, 3/4, 4.ovs Jablonec nad Nisou
18. * ÁHOP, P550 d1, 3/4, 4.dovs Jablonec nad Nisou
19. * FRAM, P520 b1, 4/4, 4.dovs Jablonec nad Nisou
20. * TANUKY, P520 b1, 4/4, 4.dovs Jablonec nad Nisou
21. ? HROCH, P550 d1, 3/4, 5.ovs Dvůr Králové nad Labem
22. ? KALMAR, P520 d1, 3/4, 12.ovs Pardubice
23. * JURKA (DELVAŇ), P550 d1, 3/4, 12.ovs Pardubice
24. * DELVAŇ (JURKA), P550 d1, 3/4, 12.ovs Pardubice
25. * VYDŘÍ STOPOU, P550 d1, 3/4, Vysoké Mýto
26. * VIKING, P550 d1, 3/4, 7.přístav Liběchov
27. HYLA, P550 d1, , 3/4, 10.přístav Maják Liberec
28. P550.d1, 3/4, Mladá Boleslav
29. RANA, P550 d1, 3/4, 10.přístav Maják Liberec
30. TORNADO, P520 a, 4/4, 30.ovs Liberec

31. HORNET, P550 d1, 3/4, 31.ovs Liberec
 32. HUGO, P550 d1, 3/4, 5.ovs Havlíčkův Brod
 33. VLAŠTOVKA, P550 c1, 4/4, 13.přístav Opařany
 34. KAČKA, P550 d1, 3/4, 4.přístav Praha
 35. ZAJAC, P520 b1, 4/4, 16.přístav Praha
 36. RED SABAKA, P520 b1, 4/4, 16.přístav Praha
 37. P520 b1, 4/4, 16.přístav Praha
 38. P550 d1, 3/4, 16.přístav Praha
 39. P550 d1, 3/4, 16.přístav Praha
 40. P550 d1, 3/4, 16.přístav Praha
 41. P550 c1, 9.přístav Omaha Plzeň
 42. P550 c1, 9.přístav Omaha Plzeň
 43. P550 c1, 9.přístav Omaha Plzeň
 44. * RACEK, P550 d1, 3/4, 4.přístav Praha
 45. ? BUKANÝR, ???
 46. 93.ovs nebo 94. ovs
 47. ? ???
 48. 94.ovs
 49. 9. přístav
 50. JESETER, Bruntál
 51. ? Kolín ??
 51. ? OSKARKA, 214,06
 53. 99.ovs
298. VLNKA, P550, České Budějovice

NO A JAK Z TOHO VEN?

Žádám všechny, kteří mají k uvedenému seznamu výhrady a připomínky, ať je neprodleně zašlou na moji adresu (nejlépe e-mailem – viz tiráž). Zároveň žádám všechny přístavy, které mají čísla označená otazníkem, aby tato čísla na plachty nevyznačovaly (pokud tak již neučinily), případně neprováděly jejich obnovu a značení dalších částí výstroje, dokud se otázka jejich přidělení nevyřeší. Definitivní pořádek bych chtěl udělat na jarním semináři K+V. Dále se domnívám, že přiřazením určitých jmen lodí k určitým číslům dochází poněkud k přeúčtení, které v řadě případů nelze dodržet. Tam, kde bylo zřejmé, že jde o týž přístav, nechal jsem to v seznamu být. Protože lodě i plachty si posádky v rámci přístavu (a možná i nad tento rámeček) často půjčují, řada posádek použije své tradiční jméno bez ohledu na číslo plachty lodi, na které plují. Rovněž přiřazení plachet s číslem k určitému trupu lodi je v řadě přístavů variabilní. Z daného vyvozují, že nadále má význam pouze centrální evidence plachetních čísel vzhledem k jejich vlastníkům (tedy přístavům), bez ohledu na jméno lodi a příslušnost k oddílu. To by se napříště objevilo pouze na výsledkové listině každého závodu. Prosím tedy držitele čísel připsaných oddílům, nebo označených otazníky, aby uvedli, ke kterému přístavu patří. Ostatně, samotné číslo oddílu ani přístavu, bez uvedení domicilu není jednoznačné.

Děkuji.

KALENDÁŘ AKCÍ PRO VODNÍ SKAUTY NA ROK 2002

Vážení pořadatelé, uvedení data a názvu akce není dostatečné k její prezentaci. Zařazení vaší akce do kalendáře má význam pouze tehdy, budou-li uvedeny alespoň tyto údaje: datum, název (a typ akce), pořadatel, kontaktní adresa. Není-li to u vaší akce uvedeno, doplňte prosím údaje co nejdříve na moji adresu, nadále nebudou anonymní akce do kalendáře zařazovány.

Díky, Pavel.

- leden–červen** • Kormidelnický kurz - pořádá Lilie Karlovy Vary
19. 1. • Praha plná strašidel - Jan Slimák Petera, 0603 446446, jan.petera@junak.cz
19. 1. • ples Flotily Liberec
19.–20. 1. • VRAK (vodácký rádcovský kurs) - Praha
26. 1. • Turnaj ve stolním tenise (Vysoké Mýto)
únor • turnaj v sálovém fotbale - Pardubice
22. 2. • rozšířené zasedání HKVS vč. krajských kapitánů a SHP v Nymburce
23. 2. • Námořnický bál v Jablonci n. Nisou (Flotila, Maják, Křišťál)
9.–10. 3. • náhradní termín pro VRAK
16. 3. • SOB CUP , 16. pvs Praha, David Jupp Waraus
16. 3. • 30 let Flotily Liberec
23. 3. • Otevírání Ploučnice
30. 3. • Otevírání Doubravy, Junák Ronov, Franta Bobr Zvěřina, Pod nádražím 520, 538 42 Ronov nad Doubravou, 0455 690 184, 0607 526 167
13.–14. 4. • Pardubický tříatlon
19.–21. 4. • Seminář K+V VS, Srbsko u Mnichova Hradiště, HKVS
19.–21. 4. • Divoká Orlice
duben • LIŠKA - radioamatérská soutěž pro děti z řad veřejnosti pořádá přístav, Freetown Karlovy Vary
květen • krajské kolo závodu v rychlostní kanoistice (Pardubice)
2.–5. 5. • Západočeské Jamboree - Plzeň
3.–5. 5. • SKARE Slezská harta
10.–12. 5. • 26. ročník JUPEE, soutěž ve zpěvu, středisko Lilie Karlovy Vary
10.–12. 5. • Sázavské pádlo, Loděnice Vltava, info: Jaroslav Guma Veit, jveit@volny.cz
11. 5. • Kotorský závod (Flotila Liberec)
11. 5. • Primátorky (Flotila Liberec)
17.–19. 5. • Splutí Odry (společně s polskými harcery)
24.–26. 5. • Krajské JAMBOREE vodních skautů Zlínského regionu Kroměříž
červen • Dětský den pro veřejnost, pořádá přístav Freetown Karlovy Vary
31. 5.–2. 6. • Mimoňské pádlo
14.–16. 6. • Kolínské pádlo, SKAPA
14.–16. 6. • MATTONI CUP - info: přístav Freetown Karlovy Vary
14.–16. 6. • Blanice ???
14.–16. 6. • Čochtanovy závody - Kroměříž, Uherské Hradiště
23. 7.–1. 8. • NAWAKA účast delegace vs Zlínského regionu.
17.–25. 8. • ČLK VS Barnov
6.–8. 9. • Ostravské JAMBOREE
7. 9. • Krajské závody jednotlivců (Deštník) - Jablonec n. N.
13.–15. 9. • Teplá a Střela
28. 9. • Napříč Prahou přes 3 jezy, HKVS, Jaroslav Guma Veit, jveit@volny.cz
29. 9. • Pražský maratonský tříatlon, David Jupp Waraus
4.–6. 10. • Hamerský potok, Kotva Braník
11.–13. 10. • Vavřínecký potok (Výrovka)
19.–20. 10. • Víkend pražských vod - Rokytka (info PRJ tel. 02/802 340) a Botič (Kotva Braník)
26. 10. • Zavírání Doubravy, Junák Ronov, Franta Bobr Zvěřina, Pod nádražím 520, 538 42 Ronov nad Doubravou, 0455 690 184, 0607 526 167
2. 11. • 19. běh o koláč panny z Dívčích hradů, SK Motorlet, Martin Humpolec, 0608524217, motorlet@seznam.cz
listopad • Klíče k městu Karla IV. - soutěž, kterou pro skautskou veřejnost každoročně pořádá Lilie Karlovy Vary

Zpráva o činnosti „Sdružení hlavní přístav“ (SHP)

Těm, kteří a které ještě stále nevědí co je to zkratka SHP se to pokusíme trochu vysvětlit. Tedy SHP je zkratka celého názvu „SDRUŽENÍ HLAVNÍ PŘÍSTAV“ a je to naprosto samostatné občanské sdružení, které si uložilo za úkol podporovat vodní skauty. To, že SHP je naprosto samostatné znamená mimo jiné, že nepodléhá organizačně, finančně nebo nějak administrativně žádnému složce JUNÁKA. Což je velmi důležité, protože do činnosti SHP nemá tím pádem právo mluvit jakákoliv organizační složka „JUNÁKA - Svazu skautů a skautek České republiky“! SHP se ovšem plně přihlašuje ke skautskému programu a ideám. Samozřejmě, že SHP podléhá českým zákonům o sdružování občanů, finančním předpisům a podobně.

Tolik tedy na vysvětlenou těm, kteří by „tápali“ kolem skutečností, že existuje nějaké SHP se svými řádně zvolenými orgány, jako je kapitanát SHP, Rada Tortugy, Modrý fond a Fond aktivit. A samozřejmě, že nikoho „tápat“ nenecháme. (Řečeno slovy pana Wericha).

Ještě jedna malá poznámka: Nedivte se, že se ve zprávách o činnosti SHP setkáte se jmény známými z HKVS, WWW stránek a ze stránek KAPITÁNSKÉ POŠTY. Zejména totiž starší odchovanci vodního skautingu se stali členy SHP a pracují i nadále pro blaho vodních skautů a skautek.

To by byl všeobecný vysvětlující úvod a teď již o posledních činnostech jmenovaného SHP :

Zápis z jednání Kapitanátu SHP dne 31. 10. 2001 v TORTUZE Nymburk

Přítomni: Jack, Vlasta, Amateur, Puma, Oskar, Banán.

Jako hosté : Dáda, Yankee, Zdeňour.

1. Jack, Vlasta a Amateur podali podrobné informace o průběhu X. řádného sněmu JUNÁKA ve Vsetíně ve dnech 9. až 11. října 2001 a k perspektivě vodního skautingu v posněmovním období.

2. Oskar informoval o dokončovacích pracích v místnosti HKVS v TORTUZE. Předpokládaný termín ukončení všech naplánovaných prací je 10. listopad 2001. Je ukončeno obložení stěn, zhotovují se stoly . (2 + 1).

3. Kapitanát SHP konstatuje, že zařízení pořizované z prostředků „Modrého fondu“ je vlastnictvím SHP (nikoliv JUNÁKA) což je nezbytný údaj pro inventarizaci.

4. Grafické doplnění nástěnné mapy České republiky (mapa daná Pumou) bude ještě posouzeno.

5. Bylo požádáno o stavební povolení na výstavbu loděnice.

6. Banán informoval o stavu běžného a spořicího účtu SHP. Půjčka poskytnutá na letošní „Admiraltní plavbu“ byla v dohodnutém termínu vrácena na účet SHP. HKVS bude informován o možnosti poskytnutí návratných půjček organizačním jednotkám vodních skautů.

7. Jack zajistí na HKVS časový prostor pro samostatné jednání „Velké rady SHP“ na srazu K+K a bude informovat o termínu dokončení prací na dovybavení místnosti HKVS v TORTUZE.

8. Dáda a Amateur informovali o současných majetkoprávních vztazích TORTUGY . Tyto vztahy budou projednány s novou výkonnou radou Junáka v roce 2002.

9. Na „Velké radě SHP“ na srazu K+K v Kojetíně bude znova pro-

jednáno doplnění Kapitanátu SHP. (Vlasta, Puma). Navrhuje se provedení úprav stanov SHP v návaznosti na nový posněmovní statut JUNÁKA v roce 2002. (Pravděpodobně na jarním srazu K+K v dubnu 2002).

Zapsal: Banán

Zápis z jednání „Velké rady SHP“ dne 10. 11. 2001 na srazu K+K v Kojetíně

1. Jednání zahájil Banán informativní zprávou o činnosti SHP v období 1.–10. měsíc 2001. Byly plněny základní úkoly:

- správa FONDU AKTIVIT pro podporu činnosti oddílů a přístavů vodních skautů podle pokynů HKVS.
- činnost RADY TORTUGY - pomoc při zajišťování provozu a dovybavení „Mezinárodního skautského střediska v Nymburce.
- správa MODRÉHO FONDU pro dovybavení „admiraltní“ klubovny v Tortuze. (Dobrovolné dary).
- činnost JACHTSERVISU - vybavení pramic jachetními doplňky (kovové prvky, plachty), metodická pomoc.

2. Pro období 2001/2002 se předpokládá pokračování v zajištění podpory vodáckých investic a ve správě MODRÉHO FONDU. Společná jednání s HKVS proběhnou v následujících termínech:

- 12/2001 v Tortuze
- 02/2002 v Praze
- 04/2002 Zasedání „Velké rady“ na jarním srazu K+K.

I. Velká rada SHP potvrdila volbu Vlasty a Puma do kapitanátu SHP. Dále bylo potvrzeno nové rozdělení kompetencí v kapitanátu SHP:

- II. Předseda SHP: Banán
- III. Jedantel SHP: Agir
- IV. Kapitán SHP: Jack (zodpovídá za organizaci práce SHP).
- V. Kapitánka SHP: Vlasta (spolupracuje s kapitánem SHP, případně ho zastupuje).
- VI. Řízení Rady Tortugy: Amateur
- VII. Organizace práce Jachtservis: Oskar

3. Velká rada schvaluje přijetí nových členů SHP :

- Ing.Zdeněk Z i n t l (Zdeňour) Nymburk
- Ivo Raab, Jablonec nad Nisou.

4. Velká rada schvaluje roční příspěvek člena SHP ve výši Kč 30,- – Velká rada doporučuje srazu K+K schválit pro rok 2002 výši příspěvku do FONDU AKTIVIT Kč 30,- na registrovaného člena oddílu. (Jako v roce 2001).

5. DISKUSE:

- zapracovat do stanov SHP podmínky ukončení nebo ztráty členství. (Banán, Agir, Vezír).
- do aktivit SHP zapojit i mladší členy vodních skautů. (Vezír bude apelovat na K+K)
- ustanovit výběrčí příspěvků SHP a FONDU AKTIVIT. (Ikra).
- zajistit kontrolu plateb FONDU AKTIVIT s vazbou na poskytování půjček. (Vezír).

6. USNESENÍ:

Velká rada SHP schvaluje :

- volbu na doplnění kapitanátu SHP a nové rozdělení působnosti jeho členů.
- přijetí nových členů SHP . (Ing.Zdeněk Zintl, Ivo Raab).
- výši členských příspěvků SHP na roky 2001/2002. 30.- Kč /rok. Usnesení bylo schváleno jednomyslně.

Zapsal: Banán

KONFERENCE VODNÍCH SKAUTŮ ČR

Za HKVS Raduš

Na žádost kapitánů byly zřízeny konference vodních skautů. Na internetové stránce

<http://www.host.cz/poseidon>

naleznete prvotní informace o konferencích. Tyto informace psal Sojka, kamarád Mikkiho z Karlových Varů. V současné době mají konference moderátory dva, Sojku a mě, Raduš. Na stránce jsou políčka pro přihlášení do dvou konferencí.

První je konference vs@pandora.cz. Jde o konferenci tzv. veřejnou. To znamená, že sem se může přihlásit každý, kdo bude mít zájem. Napíše svojí e-mailovou adresu do políčka Konference vodních skautů a skautek a přihlásí se. Od této chvíle mu budou chodit všechny příspěvky veřejné konference. Toto je naše diskusní konference.

Druhá je poseidon@pandora.cz, soukromá informační konference oddílů a přístavů vodních skautů. Sem se sice můžete přihlásit stejným způsobem jako u "vs", ale moderátor Vás musí schválit. Každý oddíl a přístav má právo na 1 e-mailovou adresu. Tu mi předávají krajsí kapitáni na našich pravidelných zasedáních HKVS. Zde samozřejmě pozor, není to konference diskusní, ale informační. Budeme zde rozesílat „horké“ novinky a důležité informace.

PRAHOU PLNOU STRASIDEL

je večerní orientační závod tříčlenných skupin po staré Praze. Cílem je zjistit ze šifer všechna místa, na kterých jsou strašidla, navštívit je a získat důkazní lístky. To vše v časovém limitu 120 minut.

*** PRAHOU PLNOU STRASIDEL ***

je závod určený pro všechny ve věku od 7 do 16 let. Soutěží se ve 3 kategoriích: A – od 7 do 10 let včetně, B – od 11 do 13 let včetně, C – od 14 do 16 let včetně. Hlídky jsou společné pro dívky i chlapce.

*** PRAHOU PLNOU STRASIDEL ***

je závod s dlouhou tradicí. Další, již XIX. ročník, se uskuteční v sobotu 19. ledna 2002. Sraz je ve 14:30 hodin opět na hřišti Na Františku (vchod z kozí ulice). Konec závodu bude na stejném místě nejpozději v 19:30 hodin.

*** PRAHOU PLNOU STRASIDEL ***

je závod, na kterém v loňském roce bylo přes 500 lidí! Chcete-li si zajistit svou účast, je nezbytné zaslat předběžnou přihlášku s uvedením co nejpřesnějšího počtu hlídek v jednotlivých kategoriích nejpozději do 10. ledna 2002.

Adresa pro zaslání přihlášek:

Junak, středisko Arcus
Krkonoska 13, 120 00 Praha 2
e-mail: strasidla@email.cz
Informace: 0603/446 446

Zdraví Slimák

HKVS HLÁSÍ

Zápis z jednání na semináři K+K VS, které se konalo 9.-11. 11. 2001 v Kojetíně

HKVS – Byla projednána nová struktura komisí HKVS. Komise budou nadále čtyři a budou se dělit do sekcí. Dělení komisí do sekcí bylo naznačeno, v případě potřeby mohou vzniknout sekce další. Předsedové komisí nosí označení se dvěma věčky na štítu HKVS. Každá komise má svého garanta z řad HKVS. Struktura komisí a sekcí je následující:

Výchovná komise: garanti - výchovní zpravodajové HKVS

Technická komise: garant - hospodář HKVS

Programová komise: garant - organizační zpravodaj HKVS

Informační komise: garanti - hlavní kapitán a jeho zástupky-ně

Komise se dál dělí na sekce:

Výchovná komise:

- sekce pro výchovu včat, světlušek, skautů a skautek
- sekce pro výchovu dospělých, roverů a rangers

Technická komise:

- sekce lodní
- sekce materiálová

Programová komise:

- sekce pro závody
- sekce koordinační

Informační komise:

- sekce zahraniční
- sekce pro spolupráci s dalšími skauty
- sekce Kapitánské pošty

Vežíř - podal informaci o X. valném sněmu Junáka a o strategii HKVS. Přitom byla zvláště zdůrazněna definice vodních skautů - Vodní skauti povinně plní vodácké doplňky, jsou metodicky řízení HKVS a označí svoji příslušnost k VS při registraci. Byl podán návrh na úpravu názvosloví vodních skautů. Dosud se pod pojmem HKVS myslela množina všech činovníků VS, částečně i vedení VS a odbor ÚRJ. Proto nadále bude pod pojmem HKVS míněno pouze to, co se dříve nazývalo také rada HKVS - tedy hlavní kapitán, jeho přístavní, předsedové komisí a krajsí kapitáni. Dále byl v rámci tohoto informačního bloku přednesen rovněž statut krajského kapitána (vyšel již v KP).

Navigamus 2003 - bylo rozhodnuto o místě konání (Břehe u Přelouče na rybníce Buňkov). Příprava bude rozdělena do komise programové, kterou povede Vežíř, a komise organizační, kterou povede Bimbo. Motem Navigamus 2003 bude bitva o Guadalcanal, barvy Navigamus 2003 budou červená a bílá a maskotem buď chobotnice, nebo krab. Hlavní program bude spočívat v soupeření dvou velkých celků (USA a Japonsko), které budou vedeny admirálem Nimitzem (Vulkán) a admirálem Jamamotem (Myšák). Hrubý nástin libreta programu byl přednesen. Rozdělení celků bude provedeno organizačním štábem

tak, aby byly víceméně rovnocenné. Bude připraven rovněž doprovodný program pro včata a světlušky. Termín bude dopřesněn na jarním srazu, váže totiž na jiné akce pořádané v okolí, které mají být v rámci Navigamus využity. Organizační komise bude rozdělena do tří sekcí - sekce organizační, kterou povede Bimbo, sekce ekonomické, kterou povede Sluně a sekce informační, kterou povede Aka. Hlavní podíl na organizační přípravě akce se předpokládá u kraje středočeského a Pardubického. Účast na Navigamus 2003 nebude omezena kvótami. Bude ale stanoveno mezním datum přihlášek, po kterém již nelze přihlásit další skupinu účastníků. Skupiny účastníků se nebudou přihlašovat jmenovitě svými členy, ale pouze počtem. Mezní datum přihlášek bude rovněž mezním datem složení nevratné zálohy.

Jarní sraz K+K se bude konat ve dnech 19.-21.4.2002 v Srbsku, podzimní sraz 2002 ve dnech 18.-20.10.2002, o místě konání zatím nebylo rozhodnuto. Jarní sraz 2003 se bude konat pokud možno co nejbližší lokalitě Navigamus 2003.

Do kapitánské pošty bude zařazena informace o pořádání setkání Navaka.

SHP - na příštím srazu budou aktualizovány stanovy SHP.

27. 11. 2002 - oslaví 90. narozeniny čestný hlavní kapitán br. Mirko Vosátka.

Zprávy krajských kapitánů

Středočeský kraj

Krajským kapitánem byl br. Ivan Vokřál (Bimbo) korespondenčně zvolen, potvrzen minimálně do krajského sněmu. Po rozpadu 1. krajské rady (ta se snad ani nesešla?) od června 2001 pracuje nová. Na tuto radu jsme již zván jako člen KR v duchu organizačního řádu, stanov atd. V roce 2001 bylo pořádáno vodními skauty více akcí v rámci jednotlivých okresů, ale krajskou úroveň dosáhla a přesáhla snad pouze Kolínská pádla, jež se konala jako obnovený ročník tradičních závodů z let poválečných a již tradiční Mladoboleslavský Bobr.

Pro rok 2002 se připravuje konání kurzu KAPKA, který je momentálně hlavním výchovným počinem krajského kapitána směrem ke kraji a zároveň i požadavkem krajského výchovného.

Z velkých vodáckých akcí v roce 2002 proběhne určitě Bobr a Kolínská pádla, pravděpodobně jako SKAPA viz jednání závodní komise na srazu K+K

Na říjen 2002 se připravuje krajský sněm. Předpokládám, že středočeští vodní skauti, resp. jejich zástupci se sejdou nejpozději do konání jarního srazu K+K 2002.

Karlovarský kraj

5. 4. 2001 byl ve funkci Krajského kapitána potvrzen - br. Mikki.

Členská základna činí: 5 oddílů vodních skautů - 4 v Karlových Varech a 1 v Chebu

Pardubický kraj

Krajským kapitánem byl zvolen br. Děda, který se pravidel-

ně účastní práce krajské rady.

Kurz a zkoušky KAPKA se v současné době pořádají v Pardubicích a Vysokém Mýtě.

V rámci skautské univerzity v Pardubicích se uskuteční prezentace vodních skautů za účasti přístavů z Pardubic, Vysokého Mýta a Nového Města n. Met.

Bylo uskutečněno jednání s krajským hejtnem, který přislíbil pomoc se zapojením skautů do styků s družebními městy (Švýcarsko, Holandsko, Itálie, SRN)

Praha

Pražským krajským kapitánem byl potvrzen br. Guma.

Pracuje se na seznamu lektorů.

Jeden běh kursu KAPKA se již uskutečnil (pro ostatní kraje byly nabídnuty tiskopisy), druhý běh bude až se sejde dostatečný počet přihlášek (pravděpodobně na podzim 2002).

Pracuje se na kontaktování dalších pražských oddílů VS, aby bylo možno navázat širší spolupráci.

Jihočeský kraj

Krajským kapitánem, zatím nepotvrzeným volbou je br. Tip. Ze všech setkání a akcí jihočeských VS bude pořízena zpráva pro kapitánskou poštu.

Krajský kapitán požaduje od hlavního kapitána poskytnutí registrace vodních skautů (pro získání přehledu o stavu členské základny v kraji).

Krajský kapitán dále požaduje seznam instruktorů pro kapitánské zkoušky a též seznam literatury pro přípravu ke zkouškám.

Na všech setkáních budeme pracovat na organizačním zajištění Navigamus 2003.

Plzeňský kraj

Krajským kapitánem byl potvrzen br. Pinda.

V plzeňském kraji funguje v současné době pouze jeden přístav VS, má zato sedm oddílů.

V současné době probíhají přípravné práce (projekt, finanční zajištění) na nové klubovně 94. odd. Berounka na Boleveckém rybníce.

Zlínský kraj

Krajským kapitánem byl zvolen a potvrzen br. Ing. Zdenek Vopička - Vulkán. V kraji pracuje pouze jeden přístav VS.

Předpokládá se poměrně široká spolupráce s moravskoslezským krajem.

Liberecký kraj

Krajským kapitánem byl na další období potvrzen již dříve zvolený br. Mao.

Krajský kapitán zajistí za pomoci krajské rady 5 ks lékárníček pro potřeby pořádání závodu Mimoňské pádlo.

Krajský kapitán zjistí možnosti čerpání dotací krajské rady na různé akce krajského významu v roce 2002 a dalších letech.

Moravskoslezský kraj

Krajským kapitánem byl zvolen na volebním sněmu, který se konal na podzim roku 2000, br. Sten.

V kraji jsou v současné době 3 přístavy a pět samostatných oddílů VS.

Královéhradecký kraj

Krajským kapitánem byl zvolen br. Bagheera.

Další zprávy budou doručeny později.

Ústecký kraj

Krajským kapitánem byl zvolen br. Karel Malina

ZPRÁVY KOMISÍ

Organizační komise Navigamus

Místo konání: Břehy u Přelouče - kemp Buňkov

Programová idea: K 60. výročí skončení bitvy o Guadalcanal, rozhodující o obratu na tichomořských bojištích v 2. svět. válce.

Předběžný termín konání 1. nebo 2. víkend června 2003 upřesní se začátkem roku 2002

Programová náplň: tradiční dny označené významnými etapami podle historických skutečností. Každý den řada soutěží, v nichž budou zástupci jednotlivých „armád“ soutěžit. Každý den jedna stěžejní velká soutěž nebo přehlídka na vodě. Soutěže připraví týmy velitelů USA a Nippon - admirál NIMITZ - Vulkán a admirál JAMAMOTO - Myšák. Rozdělení účastníků do armád bude oznámeno po podání předběžných přihlášek na podzim 2002.

Součástí srazu bude i část projektu Evropský zítřek.

Termíny - základ hlavního štábu - určen na srazu K+K

v Kojetíně: Vezír-vrchní velení,

Myšák a Vulkán - velitelé armád- program

Sam a Bimbo - organizace

Sluně - ekonomika

Členové pracovních skupin budou určeni nejpozději 22.2.2002 kdy zájemce nebo jmenované zástupce nahlásí komodoři na rozšířené radě HKVS.

Vydání předběžných přihlášek, předběžná kalkulace, předběžný program na jarním srazu K+K 2002

Předběžné přihlášky se odevzdávají nejpozději na podzimním srazu 2002, kde budou předány závazné přihlášky a údaje o výši zálohy na účastníka.

Závazné přihlášky se podávají do 31.1.2003 včetně zálohy.

Na podzimním srazu budou dokončeny základní programové a organizační práce tak, aby je bylo možno realizovat v průběhu jarních měsíců r. 2003.

RUŠÍ se účastnická kvóta na oddíl nebo přístav. Počet účastníků je omezen pouze kapacitou místa max. 1400. To je téměř o 40% více, než bylo přihlášených na minulém srazu. Rozhodující pro účast bude nyní datum přihlášení a zaslání zálohy.

Jarní sraz K+K 2003 bude v okolí místa konání NAVIGAMUS, na programu bude mimo jiné dokončení organizace a poslední podrobné propozice poslední, již taktická porada před zahájením bitvy.

Programová komise

Programová komise žádá redakci kapitánské pošty o průběžné zveřejňování kalendáře akcí. Akce budou do kalendáře zařazeny hned po nahlášení a budou v kalendáři figurovat až do svého uskutečnění. Případné změny budou průběžně do kalendáře zaznamenávány (tj. např. SKARE bude zařazeno do kalendáře po podzimním srazu s termínem 10.5.2002, a bude v něm v této podobě figurovat až do dubnového čísla). Infor-

pokračování na následující straně

mace do kalendáře akcí doporučujeme soustředit do rukou br. Pavla.

SKARE se uskuteční ve dnech 3.-5.5.2002 na Slezské Hartě. Ředitelem závodu bude br. Sten, hlavním rozhodčím br. Ivan (Rohlík). Sten předložil podmínky účasti, zajištění ubytování a stravování, ke kterým nebylo připomínek. Žádáme kapitány, kteří mají zájem o provedení oplachtění svých pramic, aby svůj zájem projeví v dostatečném předstihu. Na základě jejich požadavků bude zajišťována případná účast yachtservisu.

SKAPA se uskuteční ve dnech 14.-16.6.2002 v rámci akce Kolínská pádla.

Ve stejném čase se uskuteční Mattoni cup - Teplá. Závod je určen především pro rovery. Předběžná přihláška bude uvedena v kapitánské poště, stravování i ubytování bude zajištěno.

Závod Napříč Prahou - přes tři jezy se uskuteční 28.9.2002. Guma zpracuje určité změny pravidel (jedná se o účast posádek vlčat na zkrácené trati) a budou vypsány nové kategorie. Zkrácení trati pro kategorii vlčat bude provedeno tak, že lodi od cíle, který bude ležet pravděpodobně v oblasti jezu u Karlova mostu, doplují volně do cíle ostatních kategorií.

Předsedou komise byl potvrzen br. Děda.

Technická komise

Vzhledem k neúčasti br. Amatéra a br. Oskara budou technické záležitosti ohledně plachetnic a radiového spojení podrobněji projednány na jarním srazu.

TK navrhuje zařadit do kapitánské pošty rubriku „Lodní bazar“, která by měla být umístěna za rubrikou HKVS hlásí

TK požaduje zjistit, zda je možné čerpat prostředky z dotací na mezinárodní výměny mládeže na nákup materiálů.

TK doporučuje zařadit do Kapitánské pošty seriál článků o radiovém spojení. Úkol zpracovat články přijal Mikki (Karlovy Vary).

TK žádá o zveřejnění posledního platného jachetního registru a o přidělení čísel pro dosud neočíslované oplachtěné lodi.

Dotaz na br. Oskara, zda by bylo možno na P 550 buď zrušit pozitivní kýl, případně vytvořit kýl negativní (důvodem je ochrana ploutvové skříňe při plavbě na divoké vodě). K tomu opět připomněl br. Pytlík existující kovovou ochranu ploutvové skříňe, která se velmi osvědčila.

TK požaduje možnost zvážit možnost e-mailového zasílání KP zájemcům o včasnou informovanost (poplatek by byl stejný jako pro papírový výtisk).

Předsedou komise byl zvolen Ivan Rohlík.

Spojení na předsedu: Ivan Rohlík, Dvořákova 272/II, 566 01 Vysoké Mýto, tel. 0468-524790.

Informační komise

V rámci projektu Vodní skauti do Evropy ustanovila informační komise 2 pracovní skupiny:

1. Lentilka (Praha), Mája (Pardubice), Šotek (České Budějovice), Pavlína Fajkošová (Ostrava)

- spolupráce se zahraniční komisí a docházení na její zasedání (Lentilka)

- navázání kontaktů se zahraničím a předání kontaktů krajům a přístavům

- metodický pokyn pro cizojazyčný den

2. Aka, Thor, Šolim, Yankee, Majda

- slovníček (Majda)

- propagační brožura o vodních skautech

- náš obvyklý táborový den - podklady dodá výchovná komise

3. Krajští kapitáni jmenují zpravodaje pro projekt v krajích (mladí lidé)

4. Na jarním srazu bude předložena propagační brožura ke schválení.

5. Do ledna 2002 budou fungovat informační internetové stránky VS (Raduš)

6. Bude založena co nejdříve konference vodních skautů.

Výchovná komise

1. Vodní skauti plánují uskutečnit 4 lesní kurzy. Motivační LKVS na Stvořidlech pod vedením Juppa a Práška. Dále 3 četelské LKVS. Jeden na Moravě pod vedením Hogana, 2 v Čechách: na Seči, jehož vůdcem bude Slůně, a v Žerčicích Vezír.

V KP č. 3 vyjde na tyto akce jednotná přihláška. Uzávěrka těchto přihlášek je 30. 4. 2002. Do konce listopadu dodají Pavlovi Česákovi vedoucí kurzů propagační letáky do KP č.4.

2. Přístavy vodních skautů uspořádají v nejbližší době 6 kurzů vodáckého minima pro vůdce pěších skautů.

Plzeň - pořádá o víkendech listopad 2001 - červen 2002

Liberec - v rámci SELEŠKY proběhne v létě 2002

Pardubice - proběhne, začátek plánují do konce roku 2001

Vysoké Mýto - proběhne na jaře 2002

Středočeši - proběhne během roku 2002

Praha - shromáždí přihlášky v rámci celé Prahy prostřednictvím krajského tajemníka. V Praze se již uskutečnily zkoušky KAPKA 10.-12.11.2001

3. Pokud jde o výchovu kormidelníků a člunařů posádek, pořádají kormidelnické kurzy: Plzeň, Karlovy Vary, České Budějovice, Ostrava (spolu s pěšími skauty), Pardubice (spolu s pěšími skauty)

4. Povídání o českém táboře a typickém táborovém dnu do informační brožury o vodních skautech ČR pošlou po krajských kapitánech 14.12.2001 na zasedání HKVS: Zdena z Modré Kotvy (Středočeský), Fifi (České Budějovice), Chose (Ostrava), Kačík (Karlovy Vary), Pavel (Znojmo). Inka pošle lodní deník.

5. Jezevec požádal kapitány, aby se mu ozvali skautští doktoři. Nefunguje zdravotní rada Junáka, musí se obnovit její činnost. Kontakt na Jezevce: 30smecka@atlas.cz, 048/5120789-zam., 048/5113567-čajovna.

6. Kačík z Karlových Varů informovala o Mattoni Cupu 14.-16.6.2002 (Mezinárodní závod na divoké vodě). Vodní skauti tento závod spolupřádají a od roku 2002 budou soutěžit ve vlastní kategorii.

7. Na návrh Gummy bude vytvořen seznam vodáckých lektorů včetně jejich kvalifikace. Tento seznam přivezou krajští kapitáni 14. 12. 2001 za jednotlivé kraje, zkompletuje ho Šotek z Českých Budějovic - bical@fel.cvut.cz.

8. Výchovná komise žádá o urychlené vytvoření informačních internetových stránek a informační konference vodních skautů.

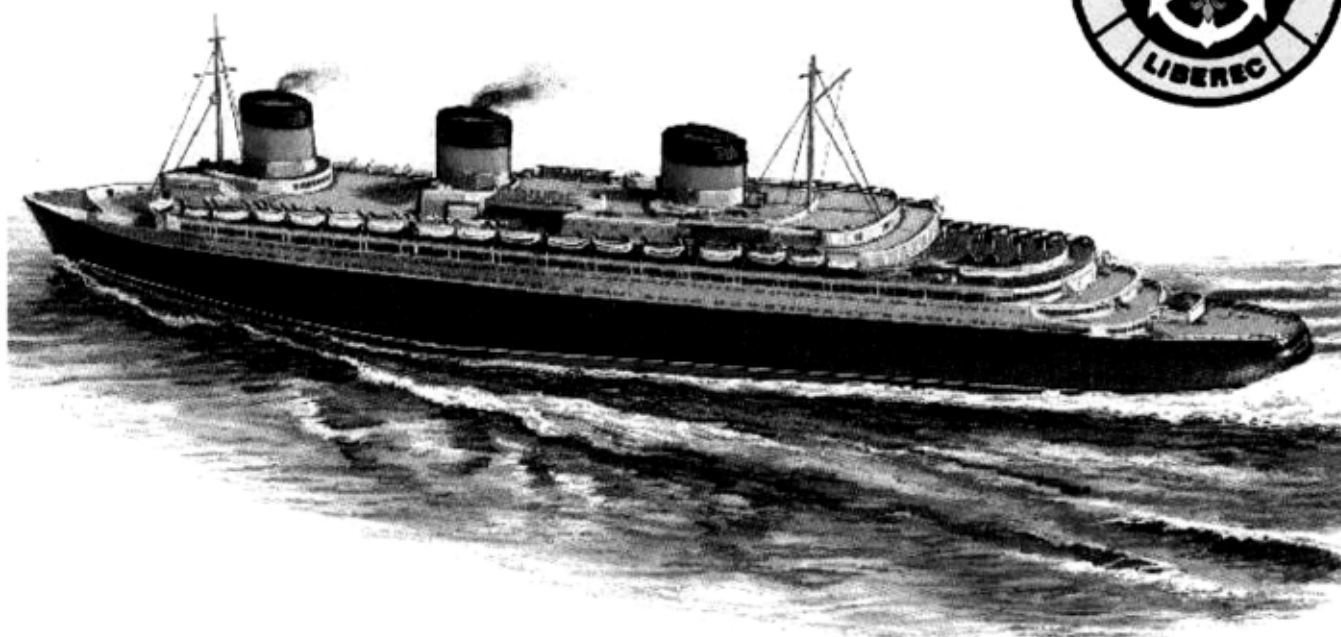
9. Vezír uložil kapitánům poslat fotky žabiček, vlčat a mladších skautů Rošťovi na obálku Lodní knížky. Adresa: Jan Kříž, Uzbecká 1410, 10100 Praha.

10. Kšandák nabízí Východomoravský vůdcovský LK.

Na příštím Srazu K+K se bude sekce S výchovné komise zabývat výchovou a činností dětí skautského věku.

zapsal Sam

u příležitosti oslav 30-ti let existence nepřetržité činnosti FLOTILY LIBEREC

Kapitán a oldskauti 513.07 přístavu vodních skautů

FLOTILA LIBEREC

zvou bratry a sestry, kamarády a kamarádky, přátele a rodiče na

16. námořnický ples,

*který se koná 19. ledna 2002 ve 20 hodin v sále Svoboda v Liberci – Vratislavicích
Na palubě opět hraje k tanci a poslechu kapela Kaleidoskop.
Společenský či námořnický oblek jest nutnou samozřejmostí.*

vstupné: I.třída: 130,-Kč, II.třída: 125,-Kč

prodej a předprodej zajišťuje admirálita Flotily, (pro vzdálené i přesání)

*letos prodej vstupenek a ubytování zajišťuje Čajíček, Patočka Roman, Energetiků 483/3, 460 01 Liberec 4,
tel. 048/ 510 44 24, 0604/ 98 32 10, e-mail: patocka.r@tlib.cz (www.flotila-liberec.webzdarma.cz)*

závazná rezervace vstupenek pouze proti záloze á 50,-Kč zaslané složenkou na uvedenou adresu do 5.1.2002

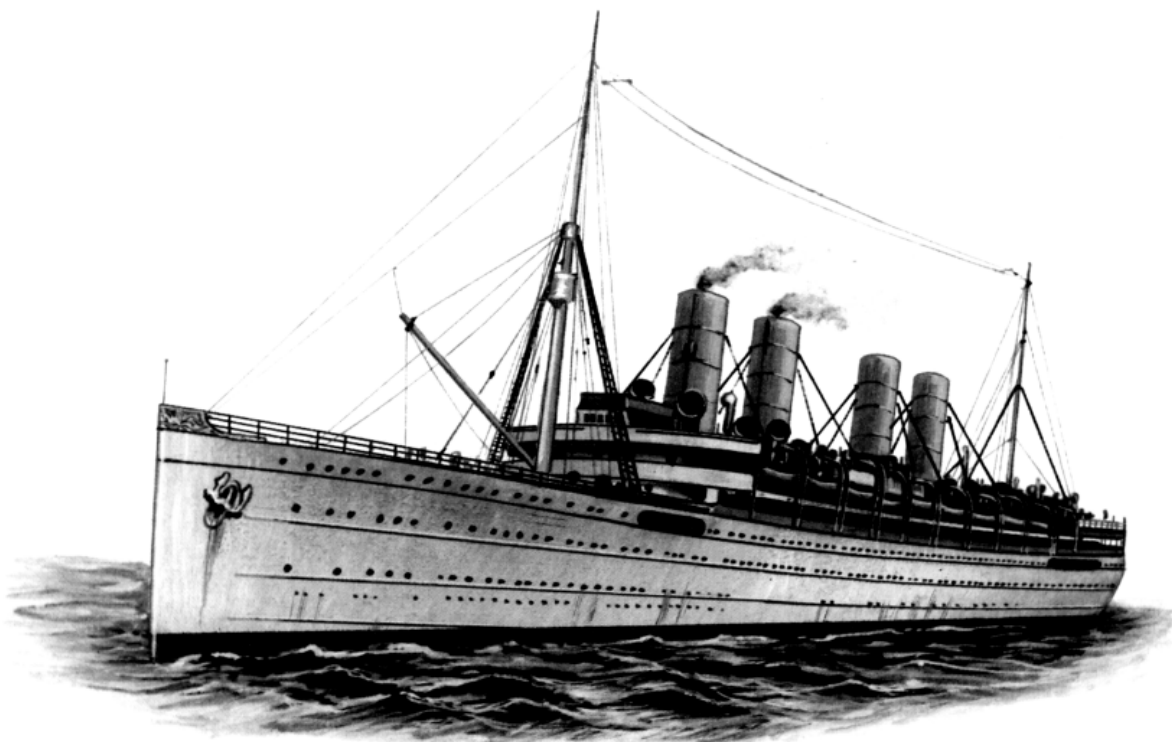
Hamburg-America Line, Hamburk
„Vulcan“, Štětín

Společnost Hapag si stejně jako Norddeutscher Lloyd objednala svoji nejnovější loď v švédnické loděnici Vulkan. Velikostí ji ještě převýšila a Německo tak mělo na severním Atlantiku dvojici, která v té době neměla rovnání. Zdálo se, že zejména britská konkurence bude mít dost těžkou úlohu.

Deutschland spustila na vodu 10. ledna 1900. Silueta parníku se čtyřmi komíny a dvěma stěžní připomínala Kaiser Wilhelm der Große, ale byl větší, jak se ukázalo už na první cestě přes Atlantik, i rychlejší. Z Hamburku do New Yorku vyplul 4. července 1900. Mezi Eddystone a Sandy Hook dosáhl průměrné rychlosti 22,42 uzle a ziskal Modrou stuhu právě od vlajkové lodi Norddeutscher Lloyd. O rok později dokázal při plavbě na západ svůj výkon ještě zlepšit na 23,06 uzle a opačným směrem dosáhl rychlosti až 23,61 uzle.

Potom se však začaly projevovat technické problémy. Na oceánu zsráhal ploutev kormidla a do služby se vrátil až za půl roku. I potom ho ještě pronásledovaly různé častosti. K největším patřila vysoká hloučnatost a silné vibrace pohonného systému, znemožňující dosáhnout maximální rychlosti. V říjnu 1910 ho Hapag stáhl z linky a loď se podrobila téměř roční, velmi rozsáhlé opravě. Mimo jiné v mateřské loděnici vyměnili čtveřici parních strojů za menší s výkonem jen 15 000 koní a tím se rychlost snížila na 17,5 uzle. Prostory pro cestující měly jednotnou první třídu a byly určeny jen pro 487 osob. Deutschland měl být luxusní výletní loď a na první plavbu pod novým názvem Victoria Louise vyplul 23. září 1913.

3. srpna 1914 ho převzala válečné námořnictvo. Upravili ho na pomocný křižník, ale bojového nasazení se nedočkal, protože jeho kotle nebyly schopné dlouhodobého vysokého výkonu. Po skončení války vzhledem ke špatnému technickému stavu nakonec zůstal pod německou vlajkou. Musel se podrobit rozsáhlé modernizaci, která skončila v říjnu 1921. Pod novým jménem Haasa se udřel na lince Hamburk – New York do roku 1924. Na krátkou dobu ještě přešel na kanadskou linku a ze služby ho definitivně vyřadili v říjnu 1924. O půl roku později ho v Hamburku prodali do šrotu.

Kapitánská pošta ročník 2001/2002

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- E-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu *.TXT)

Sazba a tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 0425/862 704